

Published by Triglav Club Limited
FOR SLOVENIANS IN AUSTRALIA

YEAR/LETO 7

OKTOBER — 1977

No./ŠTEV. 29

NAŠA PESEM POD JADRI SYDNEYSKE OPERE

Vsem, ki smo se v torek 4. oktobra 1977 zbrali na kozmopolitanskem koncertu v Sydneyjski operi, bo ostal večer nepozaben, ostalim pa ga bo nenehoma prinašala pred oči skromna zgodovina slovenskih naseljencev v Avstraliji.

Da, 4. oktober 1977 je za nas Slovence v Avstraliji zgodovinski dan. Na ta dan je prvič v templju tukjašnega kulturnega dogadanja zadonela slovenska pesem in s ponosom in milino napolnila naša srca.

Nestrpno smo med dvatisoč glavo množico priseljencev in domačinov pričakovali četrte točke sporeda: nastop Triglavskega moškega zbora. Napetost med mnogimi našimi poslušalcji je bila skoro neznosna. Nekateri so si grizli nohte, drugi nervozno zvijali papir, tretji izgubljeno gledali po obsežni dvorani v kateri so se po večini prvič znašli ravno ta večer. V srcu vseh je bila skrita bojazen: kako bodo zapeli? Se bodo prestrašili ogromne dvorane in oslepujočih žarometov? Nismo dvolili v sposobnost naših pevcev, a vseeno nas je mučil tajinstven strah.

Končno je prišel težko pričakovani trenutek! Napol temna dvorana se je razsvetlila in pred nam na odrnu so stali naši pevci. Lepo jih je bilo videti.

Ko je pevovodja g. Boro Šedlbauer dvignil roki in dal znak začetka, nam je zastal dih. V trenutku, ko so zadoneli prvakordi mogočne pesmi "Oj, Triglav, moj dom!" smo se sprostili. Slovenska pesem je zadonila mogočno in ubrano. Prijetno je prodirala skozi naša ušeza in izlivala svojo milino v naša srca. Buren aplavz po prvi pesmi nas je do kraja prepričal, da se bomo veseli vračali na svoje domove. Prvi pesmi je sledila tiše zveneča "Plovi, plovi". Občinstvo jo je sprejelo morda še lepše kot prvo, mi pa smo nestrpno prakovali kdaj bodo pevci zapeli poslednjo, tretjo pesem. Uspeh pač zavisi v glav-

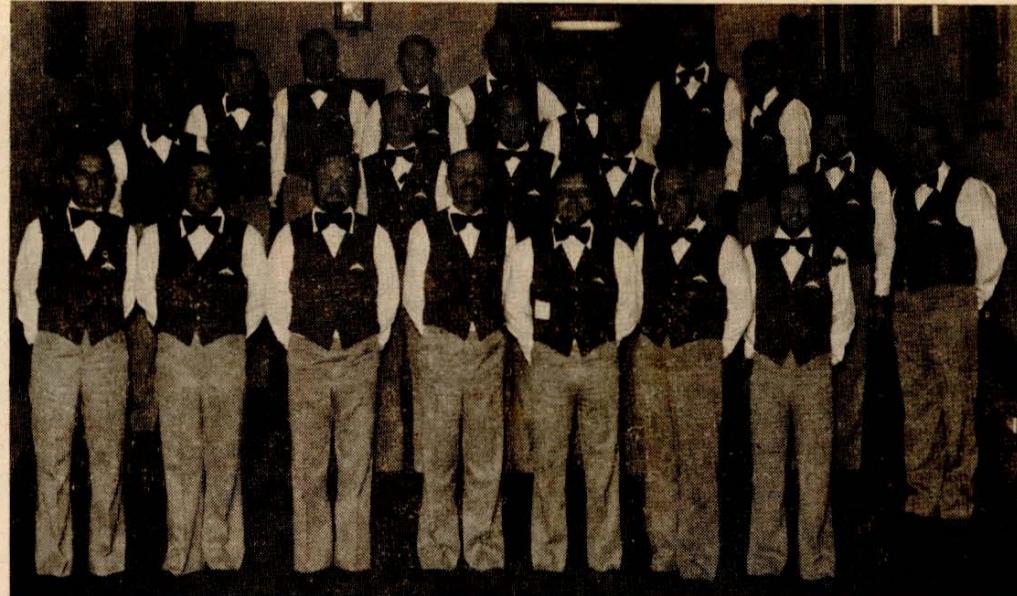
nem od končnega vtisa.

Že se je zaslišal glas intonirke, krepak zamah dirigentove roke in pod oboke opere je mogočno zadonela priljubljena pesem "Žabe". Kdor jo je slišal, je čutil, da so jo peli sproščeno in harmonično. Čutilo se je, da je ne pojejo pevci, temveč dobro surjen zbor; mogočen aplavz je to zatrtilo prenesel na pevce, ki so se z zadovljnimi obrazi razmaknil v pol temo in dali prostor naslednji točki peštrega in zanimivega sporeda.

Nastop Triglavskega moškega zбора v operi je bilo gotovo najlepše plačilo in največje zadoščenje, ki so ga mogli pevci

dobiti za svoje več kot dveletno žrtvovanje slovenski kulturi. "NJIH PESEM BO VRISKAJNE!", je zapisal Ivan Cankar. Ta večer smo to notranje vriskanje občutili v svojih srcih vsi, ki smo bili v operi. Še dolgo bo odmevalo v naših srcih in nas spominjalo skromnih in preprostih slovenskih izseljencev, ki so imeli v sebi toliko vstrajnosti in poguma, da niso odnehalni, temveč so ponesli našo pesem v najdostojnejši hram tukajne kulture in nam zapeli z ljubeznijo in zanosom: peli so za nas, za naš narod, za našo prelepdomovino Slovenijo!

Hvala vam, možje!

Moški pevski zbor "TRIGLAV"

SLOVENSKO DEKLE

"MISS AUSTRALIA 1978"

Na svečanosti v Sydneyjski operi je bila za "Miss Australia 1978" kronana 22. letna Slovenka iz Melbourna gdč. GLORIJA KROPE, sestrična predsednika kluba Triglav g. Petra KROPEJA.

Mladi rojakinji čestitamo k njenemu uspehu in upamo, da bomo lahko kaj več iz njega življenja povedali v decembarski številki "Triglava".

Glorijini starši so prišli v Avstralijo pred kakimi petindvajsetimi leti. Doma so iz okolice Maribora.

"SEME IZKRVAVELEGA NARODA" JE VSKILO!

Sončno jutro je bilo na Triglavu 16. oktobra 1977, ko je predsednik kluba g. Peter Krope pričel z odborovo sejo. Četudi je bilo še le 9 zjutraj in to v nedeljo, so bili vsi člani odbora že dobro zbujeni. Potek seje je bil miren, razgovor prevdaren. Točka za točko so izginjale iz dnevnega reda, celo razporeditev odborniških mest ni prinesla običajnega ognja. Včasih je resnost razgovora zmotil ropot kobilic, ki so v izurjenih rokah naših učencev rezale travo po prostranem zemljišču. In sredi tega hrupa je padla "bomba". Besedo je imel predsednik gradbenega odbora za gradnjo Triglavskega doma, slovenski gradbenik g. Henrik JURIŠEVIC. Brez vsakega uvoda je izrekel že leta zaželene besede:

"Današnji dan, nedeljo 16. oktobra 1977 proglašam za uradni začetek gradnje Triglavskega doma!"

Kot eden, so mu vsi navzoči zaposlili. Celo na sejah vedno strogi predsednik je pozabil, da je kaj takega "kršitev" dnevnega reda in se tudi sam vključil v splošno odborovanje ostalih odbornikov. Njemu, kot vsem ostalim je bilo v trenutku jasno, da je zdaj konec ugibanja; pričenjam z resničnim delom!

Po končani seji in zasilnemu priziku tople kranjske klobase se je pričelo. To je bilo merjenja in zabiljanja količkov. In ko so potegnili še vrnico in naznačili obseg zgradbe, smo še le prav videli, kako ogromen bo v resnici ta naš dom; res je bilo vredno čakati nanj!

Zdaj je na Triglavu že vse drugače, kot je bilo tisto nedeljo. Pregavili so kuhinjo, podrli začasno ograjo in buldozerjem zravnali gradbišče; le malo časa je ostalo do slovenskega začetka izkopavanja jarkov

za temelje. Tudi za to je že določen čas: v nedeljo 20. oktobra 1977 ob treh popoldne, je bilo objavljeno. In potem bomo gradili počasi in vstrajno, kot smo v preteklosti gradili in kovali našo triglavsko skupnost. Ne delamo si utvar, da bo lahko in brez težav. Vemo, da bodo, a se jih ne bojimo. Med nami ni več dvoma. Zdaj dvomijo le še oni, ki nam naše uspehe zavidajo in ki živijo od močvirja zavisti. A kaki nas ne motijo; kvečemu so nam v spodbudo, da še više zavinhemo rokane in še trdneje zasadimo lopate.

Kdaj bo dom končan, ne vemo, kot nismo vedeli, kdaj bo izplačana

zemlja ali kdaj bo na njej stal Cankarjev spomenik. Prepričani pa smo in za trdno vemo, da bo stal, pa če ga bomo gradili na kolenih, ali celo na vseh štirih in s krvavimi rokami. Naša moč ni v našem številu! Prihaja v nas iz ideje našega Cankarja iz njegove ljubezni do matere Slovenije in našega prepričanja, da brez naše Slovenije in slovenskega naroda mi kot Slovenci nič ne pomenimo.

In ker nismo še niti na prvi stopnici, vemo, da gre naša pot le navzgor!

J. Čuješ

SLOVENSKO AKADEMSKO DRUŠTVO

Slovenci v Sydneju in s tem tudi v Avstraliji smo dobili novo društvo: Slovensko akademsko društvo ki bo združevalo, ali vsaj povezovalo rojake z univerzitetno ali njej podobno izobrazbo. Društvo je bilo sestavljeno na pobudo g. Tomaža MOŽINE, ki se je z idejo podobne organizacije ukvarjal že pred deset letjem in več. Zakaj je do ustanovitve tega društva trajalo tako dolgo, ne bomo ubigali. Vsekakor smo lahko zadovljni, da se je končno le rodilo: vsaka slovenska organizacija z dobrim namenom (in ni razloga, da ga pripadnik naše šolane inteligence ne bi imeli), je med rojaki v tujini, posebno še v Avstraliji pozdravljen z odprtimi rokami.

Na prvem sestanku novega društva v klubskih prostorih Sydneyske univerze so se v petek 14. oktobra na povabilo g. Možine zbrali še: Milan Fretze, Ivan Žigon, Vlado Menart, Tone Gržina, Stane Samsa, Marko Coby, Bert Pribac in Jože Jež.

Namen nove organizacije je po besedah g. Možine medsebojno druženje, podpiranje slovenske kulturne dejavnosti ter pomoč slovenskim dijakom, predvsem visokošolcem na tukajnjih univerzah.

Osebe, ki se za članstvo v Slovenskem akademskem društvu interesirajo, lahko telefonirajo g. Tomažu Možini na telefon 662 3527.

Zanimivo bo, kako bodo na ustanovitev Slovenskega akademskega društva reagirale ostale slovenske organizacije. Predno o tem razpravljamo, je treba pripomniti, da je tudi novo, tako kot vsa dosedanja društva "nepolitično". Kaj si lahko pod tem zagotovilom naših društev predstavljamo, le vrag ve, saj je danes politika tudi to, kakšne barve ovratnico nosiš in domala tudi, če popiješ prvo skodelico kave pred tem, ko si se umil, ali pozneje. Iz zagatnej nas reši misel, da pri povdaranju "nepolitičnosti" mislimo, da v društvu, oziroma organizaciji ne bodo javno podpirali te ali one politične stranke.

Bodo že ustaljene slovenske organizacije morda rekle: "Kaj pa je tebe treba bilo"? Upajmo, da ne. Slovenskih organizacij in združenji v tujini nikdar preveč. Če bi jih bilo na stotine, ne bi mogle opraviti vsega potrebnega dela, ki se v našem izseljeniškem življenju ponuja.

Edino vprašanje, ki bi se morda lotevalo starih društvenih delavcev in članov slovenskih društev bi bila misel (in to ne hudobna, temveč upravičena), zakaj se mnogi člani nove organizacije niso že pred leti vključili v naše organizacije, stopili na čelo njih, jih vodili in jim svetovali. V času, ko so se organizacije borile za svoj obstanek in so

Obisk iz domovine

V petek 30. septembra je prišel na dvomesečni obisk v Avstralijo predstojnik slovenskih frančiškanov iz Ljubljane g.o. Polikarp BROLIH, O.F.M. V Avstraliji bo ostal do 5. decembra, ko se bo ponovno vrnil v Ljubljano. Po izjavi, ki jo je g. provincial blagoslovil Cankarjev spomenik, nato pa še temeljni kamen bodočega triglavskega doma in štiri opeke. Ob tej priliki je imel g. provincial kratek nagovor v katerem je povdaril Cankarjevo veličino in pomen za tedanje čase, kakor tudi za danes, predvsem še za nas izseljence v daljni Avstraliji. Njegove besede so bile prijetne, domače, očetovske in nadvse pomembne. "Nobena Cankarjeva beseda ni bila prazna", je rekel med drugim. Tudi njegove niso bile in nam bodo ostale še dolgo v dragem spominu.

Provinciala so na letališču v Sydneju sprejeli redovni bratje in sestre iz Merrylandsa pod vodstvom g. patra Valerijana Jenka O.F.M. V imenu mnogih rojakov pa sta ga pozdravila predsednik Slovenskega društva v Sydneju g. Vinko Ovijač in tajnik triglavsko skupnosti g. Stanislav Petkovšek.

V nedeljo 2. oktobra je bila v cerkvi v Merrylandsu slovenska birma. Ob tej priliki je g. provincial birmal nad sto slovenskih otrok. Zaksament sv. birme bo podelil slovenskim otrokom tudi v Melbourne in to v mesecu novembru.

Provincial na Triglavu

Občni zbor Triglava je v nedeljo 18. septembra soglasno sklenil povabiti na Triglav odposlanca slovenskih škofov o. Polikarpa Broliha in ga naprosil, da bi ob tej priliki blagoslovil Cankarjev spomenik. Visoki gost se je vabilu z velikim veseljem odzval in obiskal Triglav v nedeljo 2. oktobra zvečer. Ob prihodu mu je birmanka Petra Tašner izročila šopek nageljčkov in mu v imenu triglavsko skupnosti izrekla dobrodoš-

lico. Bila je že skoro tema, ko so se člani Triglava zbrali okoli Cankarjevega spomenika. Na povabilo koordinatorja za postavitev spomenika g. J. Čuješa, je g. provincial blagoslovil Cankarjev spomenik, nato pa še temeljni kamen bodočega triglavskega doma in štiri opeke. Ob tej priliki je imel g. provincial kratek nagovor v katerem je povdaril Cankarjevo veličino in pomen za tedanje čase, kakor tudi za danes, predvsem še za nas izseljence v daljni Avstraliji. Njegove besede so bile prijetne, domače, očetovske in nadvse pomembne. "Nobena Cankarjeva beseda ni bila prazna", je rekel med drugim. Tudi njegove niso bile in nam bodo ostale še dolgo v dragem spominu.

V imenu triglavskih organizacij sta se provinciali zahvalila predsednik kluba Triglav g. Peter KROPE in predsednika triglavsko dobrodelne organizacije ga. Marija VERKO.

Po skromnem prigrizku in pomeniku s člani in odborniki Triglava se je provincial v spremstvu patra Valerijana Jenka O.F.M. in č.s. Mirjam poslovil z obljubo, da se še vidimo, če bo čas dopuščal.

★

V petek 7. oktobra je provincial obiskal slovensko razstavo, ki jo je v Girls High School v Fairfieldu prizvral T.C.C., isti večer pa se je ponovno vrnil v isto šolo k mednarodnemu šolskemu nastopu, pri katerem so sodelovali tudi otroci triglavsko dopolnilne šole pod vodstvom voditeljice šole gospe Marize Ličan.

Člani Triglava smo g. provincialu hvaležni za njegov obisk in njegovo zanimanje za naše delo ter mu želimo obilo uspjeha pri njegovem obisku v Avstraliji.

SLOVENSKI ŠOLSKI ODBOR

Dne 8. avgusta 1977 ustanovljeni šolski odbor je v svojem trimesecnem obstoju naredil že marsikater korak v prid uvedbe slovenščine kot učnega predmeta v tukajšnje srednje šole.

Ker je zadeva veliko bolj zamotana, kot je bilo prvočno mišljeno (predvsem še po izjavi ministra, ki jo je dal na osnovi nezadostnih informacij), je šolski odbor odločil poslati k ministru za šolstvo Mr. E. Bedford-u posebno zastopstvo, ki naj bi ministru razložilo slovenske želje in ugotovilo, če je uvedba slovenščine v tukajšnje šole praktična, oziroma sploh možna.

Delegacija S.S.O. je bila sprejeta

O. Polikarp Brolih

pri ministru v sredo 12. oktobra popoldne. Razgovor z Mr. Bedfordom in njegovimi svetovalci je bil prijateljski in zanimiv tako za ministra, kot za člane delegacije. Mr. Bedford je izjavil, da bo naredil vse, kar je v njegovi moči in v danih okoliščinah možno ter dopustno, da bo tudi slovenščina čimprej uvrščena v skupino jezikov, ki jo bo srednješolcem v svojih sobotnih jezikovnih šolah nudil njegov department. Vsi navzoči so po daljši izmenjavi misli ugotovili, da je do uvedbe slovenščine kot maturitetnega predmeta še trda, četudi ne predolga pot, ki bo zahtevala veliko dela in žrtvovane ne le od S.S.O. temveč tudi od mnogih drugih rojakov, ki jim je ta ideja pri srcu.

Delegacio, ki je bila pozneje tudi toplo sprejeta pri opoziciji, je ministru predstavil g. Vlado Menart. Sestavljeni so jo: Tomaž MOŽINA (predsednik S.S.O.), Fredi BREŽNIK (tajnik S.S.O.), Majda MAURIČ (Liaison Officer S.S.O.), p. Valerjan JENKO (za versko središče in šolo verskega središča), Marija VERKO (za Triglav C. Centre), Mariza LIČAN (za Triglavsko dopolnilno šolo). Na željo S.S.O. sta se delegaciji pridružila še Bert PRIBAC in Jože ČUJES.

Iz privatnega razgovora s predsednikom Tomažem Možino smo izvedeli, da obstaja resna možnost, da bo takoimenovana državna sobotna šola v novem šolskem letu že nudila slovenščino kot učni predmet, četudi za prvo leto morda le na poizkusni osnovi. Največji zadružek je baje v tem, da je treba dobiti univerzo, ki bo sprejela slovenščino pod svoje okrilje in odbriila celotni učni načrt jezika, ki ga je treba seveda še le najprej praviti. In to bo vzelo veliko časa, nekaj denarja, največ pa požrtvovalnega dela.

V nas je lahko samo upanje, da bo S.S.O., ki uživapodporo vseh slovenskih organizacij temu delu kos in da ga bo zmogel v doglednem času opraviti.

Triglavski ženski pevski zbor

SEDAJ GRE ZARES

Po dolgem odlašanju in obljudljaju, kdaj bomo začeli graditi naš Triglavski dom, smo končno začeli. Odbor kluba Triglav je na svoji letošnji prvi s eji sklenil, da bo uradni začetek gradnje 20. novembra 1977, ko bomo zasadili prvo lopato za temelje. Torej za prvo lopato bo treba še malo počakati, medtem pa že kopljeno buldožer in plug in ravnajo zemljo za temelje. Vodstvo gradnje je bilo zaupano gradbeniku ing. Henriku Juriševiču pri gradnji pa mu bo pomagal gradbeni odbor. V gradbeni odbor kluba so se zbrani sokarji vsi člani Triglava, ki se pri svojem delu ukvarjajo z gradbeništvom. In da ne boste mislili, da Henrik stoji ob strani z načrtom v eni roki in svinčnikom v drugi in daje direktive, kaj naj drugi delajo. O, nikakor ne, zna kar krepko prijeti za delo. Prejšnjo soboto so se lotili dela Henrik Juriševič, predsednik kluba, Peter Kroppe in Rudi Jakšetič in podrli kuhinjo in ograjo pred klubom, da je buldožer lahko začel z delom. In če kdo misli, da je podiranje enostavna stvar, naj jo poiskusi. Tone Fabjančič je nato kuhinjo ponovno postavil na drugi strani dvorišča, kjer ne bo ovirala gradnje. Jože Bratovič nam je napravil nov

plinski barbecue, ki je prav tak kot smo si ga vedno želeli.

V nedeljo se je zbral spet veliko pridnih delavcev, da bi ravnali zemljo za temelje in dokončno uredili kuhinjo, da bo spet uporabna. Na veliko žalost balinarjev je bilo treba porušiti eno od balinarskih stez, ki bo sedaj kakih pet metrov krajša in komaj za silo uporabna, tako, da bo na preostalih treh stezah precej gneče. V načrtih pa imamo, da se bodo balinarske steze preložile v drugo smer, takoj ko bomo imeli zakoličene temelje bodočega doma. Računamo na sedem balinarskih stez, ko bo delo končano. Največ težav imamo, ker so vsi ljudje zaposleni med tednom in ne utegnejo pomagati v času, ko se bi lahko delalo s stroji, medtem, bo se ob sobotah in nedeljah zbere veliko pridnih pomagačev. Nišo pa nam potrebeni samo gradbeniki, treba nam je sedaj ljudi, ki bi ponovno postavili ograjo na drugem mestu, očistili parkirni prostor, ki sedaj izgleda kakor bojišče po bombnem napadu in nasprosto pospraviti sto in eno stvari na gradbišču. Zatorej, vsi, ki imate pridne roke in dobro voljo, dela se vsako soboto in nedeljo, samo pridite na Triglav.

MS

fana in Marijo Žekš ob neštetih priložnostih, ko sta kuhalila za klub, kadar je bil pritisk največji, če je bil piknik, zabava ali kaj podobnega. Ljudje so prihajali in odhajali, mnogo starih sodelavcev se je umaknilo, ker so se s kom sprli ali ker za svoje zasluge niso dobili dovolj priznanja, Žekš pa je še vedno na razpolago ob vsaki priliki — kot odbornik, kot pomočnik managerju, kot kuhar, mizar ali tesar ali kar koli drugega, kar je klubu potrebno. Koliko je res takih skromnih ljudi, ki nikoli ne pričakujejo zahvale in pohvale za svoje delo, a so vedno pripravljeni pomagati, če kdo rabi pomoč in vse plačilo, kar ga dobe, je zavest, da zaraditakega dela klub bolje uspeva.

Štefan Žekš je letos spet odbornik kluba in prav je tako, saj letos je leto, ko se gradi klub in najbolj potrebujemo take ljudi. Štefan in Marija, Bog vaju živi.

NAŠA ŠOLA IN "CARNEVAL 77"

V okviru mednarodnega praznovanja pod imenom "Carneval 77", ki je bil organiziran na pobudo premiera za New South Wales Mr. N. Wrama, je nastopala tudi naša šola in sicer z udeležbo na "International Day" dekliške gimnazije v Fairfieldu. Prireditev je bila v petek 7. oktobra popoldne.

Otroci raznih narodnosti so pripravili svoje razstave, krajše nastope na prostem in kuhinje v katerih so bila na razpolago najrazličnejša jedila novonaseljencev.

V imenu triglavskih dopolnilnih šole je slovensko razstavo organiziral Triglav Community Centre. Razstavno sobo so lično pripravile ga. M. Verko, ga. M. Ličan in ga. Z. Šajn ob izdatni pomoči g. Milana Ličana, ki je požrtvovalno dovajač razstavne predmete. Slovenski del razstave je bil ne le najzanimivejši temveč tudi najlepše urejen in je med avstralskimi obiskovalci izval veliko zanimanje. Škoda, da je bila razstava zaključena že ob 6h zvečer in si je tako številni obiskovalci večerne kulturne prireditve niso mogli ogledati.

Marta Smuk (tajnica T.C.C.) in Stane Petkovšek (tajnik kluba in družbe) sta vkljub zaposlenosti vedno vesela.

LJUDJE, KI SKRBIJO ZA VAS

Veliko ljudi prihaja v naš klub in veliko je novih mladih ljudi, ki vedo le malo o zgodovini našega kluba. Med našimi starimi člani, ki so z nami že od vsega začetka pa jih je le malo, ki ne bi vedeli, koliko zaslug za naš klub ima Štefan Žekš.

Štefan Žekš je v Australiji kakih devetnajst let. Preden je bil ustanovljen Triglav, sta z ženo Marijo zahajala na različne Slovenske zavade, nikjer pa nista bila tesneje povezana. Ko je bil ustanovljen Triglav, sta bila med udeleženci prvega piknika, ki je bil kot se marsikdo še spomni — na Klemenčičevi farmi, saj takrat Triglav še ni imel svoje zemlje. Že na prvem pikniku sta Žekševa vodila kuhinjo, kakor

sta jo vodila še tolkokrat kasneje. Skupaj z ostalimi prvimi delničarji sta vložila denar za nakup zemlje v St John Parku.

Na farmi, ki je bila kupljena, je bilo treba najprej podpreti številne stare šupe, kjer so bile kokoši, garaže in druga poslopja. Štefan Žekš je napravil številne poti, najprej s kolesom, kasneje pa z avtomobilom in dovajač material za gradnjo. Organiziral je prvi piknik na Triglavski zemlji in za ta piknik postavil kuhinjo, ki je stala vse do prejšnjega tedna, ko smo jo morali podpreti. Za klub, kot stoji sedaj, bi lahko rekli da skoraj ni deske ali trama, ki ga ne bi postavile ali pa vsaj pomagale postaviti Žekševe roke. Za svoje delo je žel le malo priznanja, saj tako delo so videli le tisti, ki so z njim delali. Videli smo Šte-

Lojze Glogovšek, ki že 30 dela za Slovence je med ustanovitelji Triglava

SOLSKI KONCERT

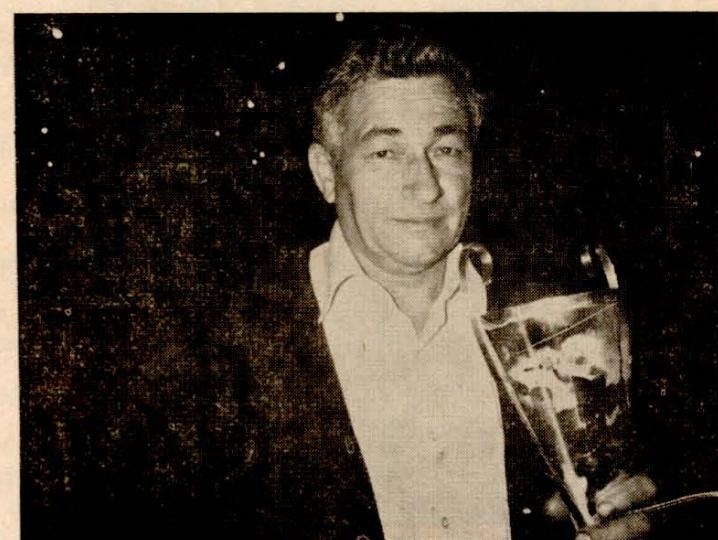
Zvečer je bil v šolski dvorani mednarodni koncert s sodelovanjem številnih narodnostnih skupin, katerih članice so tudi učenke fairfieldske gimnazije. Na prireditev je prišlo okrog 500 ljudi, med njimi vsaj 60 Slovencev, ki so z navdušenjem pozdravili otvoritveno točko prireditve, zaupane učencem triglavskih dopolnilne šole.

Lepo je bilo videti na močno razsvetlenem odru 30 mladih slovenskih otrok, ki so v svojih živih narodnih nošah izgledali kot živ šopek slovenske bodočnosti. Tudi njihova voditeljica, ga. Mariza, je bila tokrat v slovenski narodni noši in reči moramo, da se ji dobro poda. Otroci so zapeli živahnno in lepo ter so želi glasno priznanje gledalcev. Kot solist je na harmoniko zaigral Joško Šajn, v duetu pa sta ubrano zapeli Danica Šajn in Rosemarie Ulijan. Da bi navzoči vedeli odkod prihaja ta "pisana" mladina, jim je Irena Kuret v lepi angleščini na kratko opisala našo domovino Slovenijo.

Nastop naše šole na tej prireditvi ni bil le uspešen, temveč tudi pomemben. Zopet je petsto tujcev izvedelo kdo smo in odkod prihajamo. In končno je prav, da kar imamo lepega, pokažemo tudi drugim.

MLADINSKA "DISCO NIGHT"

Mladinska sekcija Triglava je imela uspešno družabno prireditve za člane in prijatelje v Masonic Hall Guildford in to v soboto 8. oktobra 1977. Na večeru se je zbral izredno lepo število mladine, pa tudi staršev ni manjkalo, kar je še posebej omembe vredno. Starši, ki žive z mladino, svojih otrok ne izgubijo.

Jože Gross, vodja zmagovalne ekipe s Triglavskim pokalom

OKROŽNICA VSEM ROJAKOM:

Že dolga leta je bilo zaželeno, da bi imeli tu v Wollongongu svojo slovensko folklorno skupino, in sedaj je lepa priložnost katero upamo, da jo neboste in nebomo zamudili.

Odbor slovenskega kluba Planica javlja vsem rojakom, da bomo v kratkem pričeli s vajami za slovenski folklorni ples. Imamo učiteljico katera bi poučevala folklorno skupino enkrat na teden, ker želimo, da bi bila folklorna skupina uspešna in številna, smo prepričani tudi v vaše sodelovanje in pomič in sicer, da se v čim večjem številu vpišete v folklorno šolo. Po mogočnosti bi imeli dve skupini, mladinsko in starejšo.

Za več informacij telefonirajte Groznik 614075 (delovne dni po 4 ur) ali Rudolf 289314 (v službenih urah.)

Nadalje vam javljamo, da se pridno pripravljamo za praznik Wollongonga (Wollongong Show) kateri bo od 25.11 do 28.11.77. To leto bomo prisostvovali v sledenem; mednarodna razstava katera bo po tipičnem slovenskem običaju, lepotica Wollongonga (Miss Show Girl), v paradi s povorko, ter za ocevanje najlepše narodne noše. Kot je vam vsem znano, da vsako lepo pri-

sostvujemo pri Wollongong Show-u za kar imamo že v priznanje mnoge plakete in trofeje. Upamo da tudi nebomo zaostali za zadnjimi leti. Več in podrobnejše o našem prisostvovanju pri Wollongong Show vam bomo po mogočnosti javili v našem prihodnjem pismu.

Kot smo že omenili v našem zadnjem pismu, da je sedaj čas za povrnat letno članarino karera je \$4.00. Gdor še ni poravnal članarine naj to storiti v najkrajšem času. Članarino lahko pošljete po pošti na klubski naslov, plačate pri blagajniku Ivanu Rudolf ali pa na prihodnji zabavi. Vsi finančni člani imajo popust pri vseh družabnih prireditvah katere priredi planica.

Nepozabite ako imate kakšne neprilike radi karkoli, obrnite se na nas in pomagali vam bomo kolikor je v naših močeh.

Vedno je dobro ako imate prijatelja kadar ga najbolj potrebuješ.

SREČA SE JE NASMEJALA

Pred kratkim se je nasmejala sreča eni izmed tukajšnjih slovenskih družin.

Štiri družine že več let kupujejo loterijske srečke (Opera House). Končno so prišle do prave, težko pričakovane številke: zadeli so \$200 000. Vsaka družina po \$50 000. Ni slabo, kajne?

Med srečnimi sta bila tudi dva Slovenci, bivša odbornika našega kluba PLANICA, Lovro in Valerija BEDEK (dobro poznano ime, kaj ne?). Vsem nam je še v spominu, da se je njuna hčerka Silvana pred par meseci poročila na naši KMEČKI OHCETI v Wollongongu.

Družini BEDEK čestitamo k tej

izredni sreči, ki pač ni mogla priti v primernejšem času. Prepričani smo, da se našim toplim željam pridružujejo tudi ostali rojaki v Wollongongu in Sydneju.

ZADIŠALO JE PO SLOVENSKIH NAGELNIH

Slovenski klub PLANICA se je na prošnjo pripravljalnega odbora za razstavo cvetja (Floral Festival) odzval vabilu in postavil slovenski paviljon v mestni dvorani, v katerem smo razstavljali odlična ročna dela prinešena iz Slovenije. Vsak od naših odbornikov, ki gre na dopust v Slovenijo, mora od doma prinesi kako zanimivost, ki jo lahko potem s pridom uporabimo na naših razstavah, ki jih imamo vsako leto kar lepo število.

Letos je bilo prvič, da smo se udeležili Floral festivala v Wollongongu in izgleda, da ne zadnjič. Poleg izredno lepih in dragocenih ročnih del so naš razstavni prostor krasili šopki živordečih nagelčkov. Vsem je bila naša razstava tako všeč, da smo dobili javno ljudsko pohvalo. Istočasno so nas naprosili za sodelovanje v prihodnjem letu.

Razstavo si je ogledalo nad 8 tisoč ljudi in vsi so se več časa zadržali v slovenskem delu razstave.

V Wollongongu zdaj ni več človeka, pa naj bo tega ali onega pokolenja, ki ne bi vedel za Slovence in jih tudi cenil. Z mnogoštevilnimi in uspešnimi prireditvami smo pokazali tukajšnjim ljudem, da smo sinovi kulturnega naroda, četudi prej njim povsem nepoznanega.

Naj živi Planica, naj žive Slovenci v Avstraliji!

Z. Groznik, predsednik Planice

**RADIO 2EA ODDAJE
V SLOVENŠČINI**

Radio 2 EA oddaja na 800 kHz med postajama 2 BL in 2 GB. Oddaje v slovenščini so vsak četrti dan med 7. in 8. uro zvečer s ponovitvijo oddaje naslednje jutro med 7. in 8. uro zjutraj.

Dan oddaje:

- 2. nov.
- 6. nov.
- 10. nov.
- 14. nov.
- 18. nov.
- 22. nov.
- 26. nov.
- 30. nov.

Urednik:
Peter
Danica
Mariza
Angelca
Peter
p. Lovrenc
Jože
Danica

- 4. dec.
- 8. dec.
- 12. dec.
- 16. dec.
- 20. dec.
- 24. dec.
- 28. dec.

Angelca
Mariza
Peter
Danica
p. Lovrenc
Mariza
Angelca

- 1. jan. 78.
- 5. jan.

Jože
Peter

Ker bo med prazniki gotovo težava s pošto (vsaj v preteklosti je vedno bila), vam navajamo telefonske številke posameznih urednikov oddaj, ki jih lahko uporabite, če imate nujne objave oziroma čestitke (PRAZNIČNI VOŠČIL NE BOMO OBJAVLJALI!!!): Jože Čuješ 78 1431; Mariza Ličan 72 2043, Peter Krope 728 7061; p. Lovrenc 637 7147; Danica Petrič 799 1312; Angelca Mikuletič 747 3974. Svoje želje sporočite vsaj 7 dni pred oddajo.

J. Čuješ, koordinator slovenskih oddaj.

PACIFIC

BY

gorenje

Naši kvalitetni izdelki so poznani v Avstraliji in se prodajajo pri znanih veletrgovinah kot

Waltons, Norman Ross, David Jones, Grace Brothers in pri mnogih večjih trgovinah.

GORENJE PACIFIC PTY. LIMITED

202 HUME HIGHWAY, LANSVALE

N.S.W., 2166 AUSTRALIA

Telefon 727 6277 in 727 6880

Telex A A 26154

OČISTIMO SLOVENIJO!

Slovenija je industrializirana dežela. Vsakega Slovence pa se vendarle — tako vsaj pravimo — še vedno drži za pete kanček kmečke grude in tudi gnoja, ki so ga gospodarji vestno spravljali na gnojšča. Nikjer drugje na dvorišču ga ni bilo. smo mar na ta red pozabili? Kot kaže, smo, kajti Slovenija je danes onesnažena — ne s štalskim gnojem, temveč s sodobnim...

Smo pač taki, da neradi priznamo tudi najmanjše zrnce osebne krivide. Če komu rečeš: "Janez, zakaj svinjaš," takoj odgovori:

"Kdo, mar jaz? Ne, to je tisti moj sosed. Samo poglejte ga, kaj dela. Tako len je, da smeti še v smetnjak ne vrže. Kar poleg njega iztrese tisto svinjarijo, ki jo izbira soseda v kuhinjski kanti. Take bi morali kaznovati. Da, kaznovati. Drastično..."

Beseda je konj! Pa sem jo mahnil na sprehod po bežigrajskih ulicah in uličicah, med bloki in številnimi hišicami. Po pravici povedano, žena me je poslala na sprehod, češ kaj boš samo spal doma... Tako umazano je bilo, da sem se vrnil z mislio, da ne smem več molčati. Še daleč ni vsega kriva industrija. Bolje, rečeno, navidezna gospodarnost dela slovenske industrije, ki ne-neno onesnažuje zrak in vode, je samo preveza, da lahko brezskrbno uničuje naravo, kot da je slovenskemu rodu edinem na svetu dano, da bo preživel ekološko kontrarevolucijo. Izgovarjajo se, da bi čistilne naprave — vsako onesnaženje, razen razkroja po eksploziji jedrske bombe, se da s posebnimi napravami pravočasno preprečiti! — obremenile poslovni uspeh določene organizacije združenega dela.

Zadnji primer in poduk vsem naj bi bila zastrupitev Hudinje in Savinje, v katerih vode so v celjski Cinkarni spuščali nič manj in nič več kot čisto žvepreno kislino! In koliko pazimo na druge onesnaževalce našega okolia, še posebej pa na same sebe, posameznike, občane, ki smo soglasno glasovali za novo ustavo, temeljni zakon naše samoupravne socialistične družbe, prvega na svetu, ki je uzakonil tudi varstvo okolia.

"Prekleta trola, kaj si spet nar-dila!" Kolikokrat je slišati na Slovenskem ta stavek (ženski del naše družbe naj mi oprosti, saj velja enako tudi za nas, moške!), kadar se komu kaj ponesreči. Doslej sem vedno mislil, da prihaja izraz "trola" od "trota". Pa so me podučili, da prihaja beseda "trola" od "Ti-rolka", češ tamkaj so res "zarukani" ljudje in je zato beseda kar umestna.

Ko sem to zvedel, sem se usedel v avto in jo mahnil proti Tirolski, hkrati pa sem sklenil, da bom primerjal slovensko okolje s tistim na Avstrijskem in Italiji. Cesete in postajališča ob njih, pa smetišča in okolico košaric za smeti po mestih in še marsikaj drugega, kar že na prvi pogled odseva pozornost ljudi za okolje.

PRVE SMETI ŽE PRED VRTATI

Že v Tomšičevi ulici, kjer domuje naše uredništvo, me je vzlic gostemu dežu spreletelo: "Tole se pa ne bo dobro končalo!" Ulica je bila polna odpadkov: zbirka praznih škat-

lic cigaret z vsega sveta in porabljenih vžigalic, da, celo prazna vrečica iz polvinila z reklamo Name, trgovine iz prav te ulice, je pokrila odtični kanal.

Odpeljali smo se proti Zgornjesavski dolini. Deževalo je neusmiljeno. Pa de voznik: "Še dobro, da je tako vreme. Bo vsaj ceste spralo..."

Nad Medvodami skrbita za "žejne" avtomobile kar dve bencinki črpalki. Koliko je bilo zavoljo niju razprav, preden so dovolili "Istrabenzu" začetek gradnje! Koliko strahu pred morebitnim izlitjem bencina ali plinskega olja po Sorškem polju, kjer je rezervat za ljubljansko vodo!

O tem popotnika kmalu opozorijo napis ob cesti pa tudi znotraj šenčurskih gmajn. Po cesti proti Kranju ali Škofji Loki pa vozniki cistern brezskrbno prevažajo na tisoče in tisoče ton bencina, mazuta in plinskega olja. Kar spreletelo me je, ko sem se spomnil, kaj se je zgodilo 9. decembra lani v naselju Jelševica med Trojanam in Celjem: prevrnila se je cisterna s priklopnikom Transporta iz Ilirske Bistrike. Avtovlek je bil napolnjen z 11 tonami bencina in 16 tonami plinskega olja. Po nesreči je na polje izteklo za polovico nafte in nekoliko manj bencina. Vse to se je zlilo v potok Bolska, ki se izliva v Savinjo. Celjani so imeli tistikrat res srečo, da je v Savinjskimi dolini divjalo neurje in da je močno narasla Bolska sproti redčila izliti bencin in plinsko olje in da izlito gorivo ni imelo časa prodreti v območje talne vode, kar bi pomenilo pravo katastrofo.

Med vožnjo proti Jesenicam nas je nato popadel srd nad cestari, ki so popravljali hitro cesto od Naklega do Brezij kar z navadnim asfaltom in ne z maso, v katere mešanici bi bil kamen iz doline Kokre. Ostra podlaga, tu pa tam popleskana z gladkim asfaltom, je prav "primerena" za ohranitev okolja. Pač menim, da je človek največja vrednota narave. Na cestišču, ki je resda enkratno, se na takih gladkih obližih kaj hitro primeri, da se avtomobil na mokrem cestišču zavrti — in nesreča je tu...

To samo za premor in mimogrede. Ustavil smo se na parkirišču med predorom in mostom na Peračici, kamor mimovozeče tako milozvočno vabi napis: "Razgledna točka!" Še dobro, da smo pripeljali s kranjske strani, se ustavili šele na drugi strani viadukta in se na razgledno točko vrnili peš. Če namreč voznik pripelje z brezjanske plati in se hoče ustaviti na razgledni ploščadi, se mu lahko kaj hitro primeri, da bo trčil v velik kup odpadnega asfalta, ki so ga cestari po slabem obnavljanju cestišča tamkaj preprosto "pozabili". In potem smetnjak! Za dobro prikolicu osebnega avtomobila je smeti, ki se jih je nabralo okoli edinega smetnjaka na skoraj sto metrov dolgem parkirišču na brezjanski strani. Smetnjak je bil zvrhano poln in tudi tisti avtomobilist, ki ljubi snago in lepoto narave, pri najboljši volji ni imel kam vreči smeti.

Podobno je bilo vse do Kranjske gore: Ob cesti pa tudi na Jeseничah, Hrušici, ob postajališču avtobusa v Mojstrani. Edino Kranjska gora je bila čista.

Gremo naprej. Zanimalo nas je, kako Slovenec sam skrbi za red in snago v svojem okolju. Medtem smo pripeljali do Zelencev, kjer izvira biser Zgornjesavske doline — Sava Dolinka. Presenečenje! Počivališče za popotnike in za tiste, ki so namenjeni k izviru, je bilo spravljeno, klopi popravljeni in tako lično prebarvane, da ne izstopajo iz zelenega okolia. Celo trata je bila po-kosrena.

Iz veseloga razmišljanja me je zdramil glas: "Pridi, poglej! Počis-tili so res, a smeti so zmetali kar za grme. Za dobra tovornjaka bi jih bilo, če bi zmetali smeti na kup.

ne raztrgana embalaža, razbiti zaboji, pogorišča, str-gani reklamni panoji, celo razbiti straniščni školjki ob doskočišču — vse to je razmetano in razvejano od vetra po vsej dolini, skoraj do Kranjske gore... Zahtevamo, da se dolina zapre, dokler se temeljito ne očisti na stroške tistega, ki je to dolžan storiti...

Ali bomo dovolili, da se lepa Slovenija spremeni iz "vrta" Evrope v njeni smetišče?"

Radi grajamo in dolžimo za onesnaženo okolje industrijo, komunalne službe in kdove še koga drugega, same sebe pa hitro izločimo iz te "paleta" onesnaževalcev.

O tem sem se dokončno prepričal v Zelencih, še bolj pa onstran meje, ob pogledu na cesto proti Trbižu. Povsod na tone polivinilastih

Mar v tem delu Slovenije res nimajo prevoznega sredstva, da bi po očiščevalni spomladanski akciji v Zelencih smeti tudi odpeljali na zanje določen kraj? Ali pa je v ozadju kaj drugega? Mimogrede: v Zelencih ni postavljen niti en smetnjak in popotnik je prisiljen pustiti svoje "dlake" kar na tleh. Prav v tem grmu tiči zajec. Namesto da bi dali denar tistem, ki mora očistiti skoraj hektar parkirišča, bi ga raje porabili za odvoz smeti, zbranih v smetnjakih. Mar ne?

KJER SE POVALJA, TAM DLAKE PUSTI

Razmišljaj sem o "dlakah", ki ležijo povsod, kjerkoli se ustavimo in se spomnil dogodka iz pred petih let; svetovnega prvenstva v smučarskih poletih v Planici. Slovenci smo pokazali za svoj splošni športni praznik tako velik posluh, kar zadeva okolje, da je moralno "Delo" objaviti tudi tele vrstice:

"Vsa dolina, ena naših najlepših alpskih dolin, je polna najrazličnejših odpadkov, zasmetena in zasmra-jena. Polivinilaste cunje zastirajo veje drevja in grmičevja v hudourniški strugi, kupi razbitih steklenic, konzervnih škatel, ostanki hra-

vrek in druge podobne embalaže, ki so jo nakupovalci odmetali med sortiranjem nakupov.

TAM, KJER TEČE BISTRA ZILA

Trbiža ne bi omenjal, raje se bom ozrl v Ziljsko dolino. Hiše, zgrajene v enem slogu, velike in majhne, pa Zila in njen breg. Ta je bil poglavje zase. Ne vem, ali so prebivalci ob Zili tako "šparovni", da ne mečejo polivinila v reko in ga raje hranijo doma, ali pa vedo, da polivnil za večno onesnaži bistro Zilo. Verjetno je zadnje pravi odgovor.

Kajti tudi mestece Šmohor je bilo čisto, smetnjaki po ulicah pa so bili do sredine napolnjeni s smetmi. Le tu pa tam je bilo videti kakšen odpadek — pa še ta je bil od sladoleda.

V mestih, kakršno je Šmohor, ki je turistični kraj, je smisel za red in snago razumljiv. Pojdimo na vas! In smo šli, tja pod pobočje Mokrin. Dropole (Tröpolach) je majhna, toda urejena vas. Nekaj novogradjen se vklaplja v staro okolje, med hiše in gospodarska poslopja, grajena dolga stoletja v podhribovskem slogu. Tudi stare kmetije obnavljajo, jih ličijo, da o vrtovih oko-

li njih, pravzaprav bi lahko rekel parkih, niti ne govorim.

"Hiša in vrt sta eno," pravi Matjaz Bor. "Naša arhitektura pa se razvija ločeno od vrtne arhitekture. Drugod v Evropi so parke in katedrale ustvarjali veliki duhovi, pri nas pa parke kaj hitro razprodamo za betonske velegradnje."

Samo poglejmo Ljubljano, njeni ožje središče, še pred desetletjem polno zelenila: pljuča mesta so zdušile betonske ploščadi.

Tudi manjša lesna tovarna v Drenopolah ni zrasla kar tako. Nizka je, skrita na koncu vasi, malodane v gozdu, tako da jo zagledaš tik preden zapelješ mimo nje.

In zraven še za ilustracijo: Ponentebo, mestece, ki sta ga prizadejala lanska potresa v Furlaniji, spoznaš danes po leseni domovih, ki so jih zgradili delavci škojeloškega Gradsisa. Barake, bi lahko temu rekli, če bi jih videli na kakšnem gradbišču. A ljudje, ki so si v teh barakah našli dom, mislijo drugače. Pljunili so v roke in spremenili okolico v pravi park, barake so hipoma izgubile zaničljiv prizvod. Naselje je postalo naselje. Čisto, z velikim posluhom za nekuženo zeleno okolico.

DOLINA SAVE, RAZSTAVA POLIVINILA

Spet smo v dolini Save. Vejevje obrežnega grmovja je prava razstava vseh mogočih umetnih snovi. Tu pa tam kupi smeti, ki jih je kdove kdo stresel s tovornjaka, samo da ne bi ležale okoli njegove hiše. Umazane ceste v mestih. Zelnice, pojne odpadnega papirja, praznih škatlic vžigalne ali cigaret, toda prazni koški za smeti.

Slovenec, sem si dejal, ti si res svoje sreče in okolja gospodar. Zaman bodo vse razprave o okolju, zaman vsi samoupravni sporazumi, zaman obtoževanja tovarn in drugih onesnaževalcev voda in zraka, če bomo na izletih v planine (samo pot proti Triglavu in še marsikatero drugo izletniško točko si morate ogledati: prava reklamna agencija za Fructal, Ljubljanske mlekarne, Podravko in druge proizvajalce hrane in pijač v tetrapaku), sploh v naravno ali pa v svojih krajih puščali vse povsod "dlake". Navaditi se moramo živeti v urbaniziranem in tehnološko čedalje bolj razvitem svetu, ki pa od nas terja (zavoljo plastike in drugih nerazpadajočih tvarin) še prav poseben odnos do narave. Če bomo tudi kot delavci v industriji bolj pazili na odpake in onesnaževanje zraka, ne bo nam žal denarja za čistilne naprave, odločneje se bomo bojevali za urejena mesta in vasi — in takrat bodo samoupravni sporazumi o varstvu okolja resnično zaživeli brez groženja kaznimi za kršilce zakona in ustave.

In potem sem se spet spomnil na onesnaženi Martuljk na začetku naše poti. Spomnil sem se Longstaffa, tistega Angleža, ki je prvi na svetu splezal na sedemtisočak, na tistega, ki je oblezel vse gore sveta in se postavljal, da so mu dale najboljše, kar je na svetu: zdravje in prijatelje. Zapisal je:

"Ves svet sem obredel, toda nikoli nisem videl lepih gora, kot je Martuljkova skupina".

Če bi danes videl...

(Po Reviji "TELEX")

OBISK KALIFORNIJE IN HAVAJSKIH OTOKOV

Malo sva ugibala kam bi se podala za letošnji doput. Kaj kmalu pa sva se odločila za 21 dnevočno turo po Kaliforniji. Na letališču smo se zbarili vsi prijavljeni ture. Bili so iz vseh delov Avstralije, Perth, Brisbane, Tasmanijska, South Australija in nekaj Sydney-čanov. Skupno 44 ljudi. Dne 6. julija smo se ob 8.30 zvečer dvignili iz našega letališča v Mascotu. Pogled s take višine na razsvetljeni Sydney je bil krasen. Pri poletu v Ameriko smo pridobili en dan. Pri povratku v Sydney smo pa izgubili en dan. Tako smo pristali v San Franciscu isti dan dne 6. julija ob 7h zvečer, čeprav je vožnja trajala celih 16 ur! Ja, ta ogromni in skoraj neskončni Pacifiški Ocean. V vsakem "Jumbo" letalu je pet oddelkov in pet filmskih platnov. Po prijetni in zadostni večerji so nam razdelili slušalke s katerimi potem poslušaš potek in govorico filma. V vsakem sedežu so pa stikala kamor vtakneš omenjena slušala. Po končamen filmu smo pa kar zadremali, nekateri pa že med potekom filma. Zjutraj zopet dober zajtrk in polet se je nadaljeval do San Francisca. Tam nas je že čakal vodja naše ture. Bil je prav simpatičen in zgovoren 25 letni Amerikanec. On nas je spremljal celo turo od San Francisca do vrnitve v San Francisco. Z letališča smo se odpeljali v Sheraton Palace Hotel v središču San Francisca. Tu smo ostali štiri dni in si z avtobusi ogledali razne zanimivosti tega lepega velemerita. Zelo zanimiv je bil obisk v Chinatown, kitajski del San Francisca. To je največja kitajska naselbina izven Kitajske. Tja sva odšla peš, ker je ta del San Francisca oddaljen od našega hotela le deset minut. Zanimivo je bilo opazovati stare in mlade Kitajce in se sprehajati po njihovih trgovinah. Pozneje smo si ogledali v okolici San Francisca fantastična Sequoia drevesa, ki dosegajo ogromno višino in širino. Zadnje popoldne, pred odhodom iz San Francisca, sva obiskala restavracijo v 52 nadstropju nebotičnika "Bank of America". Tu sva videla neopisno čudoviti razgled po celi San Franciscu in okolici. Ob pijači sva tudi opazovala hipnotično lepi oranžno rdeči sončni zahod, ki je zahajal za znamen "Golden Gate Bridge"! Zgodaj naslednje jutro smo bili že vsi zbrani da se odpeljemo do polotoka Monterey. Na poti v Monterey je bila v malem mestecu San Juan Bautista, St. John the Baptist ali po slovensko mestece Sv. Janeza Krstnika, cesta nenadoma polna ljudi in bus se je moral ustaviti. Imeli smo srečo! To mestece je imelo svoj lokalni "Rodeo". Pred "Rodeom" pa so imeli "Rodeo" sprevod ki je trajal skoraj eno uro in je bil zelo zanimiv in slikovit. Precej tega sprevoda sem tudi filmal. Nato smo po tem prijetnem presenečenju nadaljevali pot do Monterey-a, kjer smo prespal v hotelu Del Monte Hyatt. Nedaleč od tu smo si ogledali tudi slikovito in mirno mesto raznih umetnikov in pisateljev — Carmel. Zanimivo je bil tudi ogled "Carmel Mission". To so misionske postaje, ki so raztresene po celi Kaliforniji. Te postaje je začel postavljati Španec pater Junipero Serra. Leta 1771 se je iz San Diega za-

stalno preseli v Carmel, kjer je tudi pokopan. Ime te misionske postaje je "Mission San Carlos Borromeo". Sveti Karl Boromejski, nadškof v Miljanu! Moj svetnik! Zanimivo je tudi da so vse te postaje oddaljene ena od druge točno toliko kolikor je mogel en konj z jezdcem prejahati v — enem dnevnu. V tistih časih so se divji Indijanci kmalu privadili teh patrov. Od leta 1770 — 1836 je bilo krščenih nad 4.000 Indijancev. Ko je v letu 1784 dosegel 71 let je pater Serra umrl in je pokopan v kapelici katero smo obiskali. S prostovoljnimi prispevki sedaj te misijonse postaje povsodi obnavljajo, ker so pač bile zgrodovinskega pomena za začetni razvoj Kalifornije. Kalifornija je bila preje del Mexica. V ameriško-mexicanski vojni leta 1845 in v mesecu pogodbi leta 1848 so pa Mexicanzi izgubili Texas, New Mexico, Utah, Nevado in Kalifornijo. Iz Monterey-a smo nadaljevali vožnjo ob lepi pacifiski obali proti Santa Barbara. Pred Santo Barbaro smo se za kako uro ustavili v mesecu Solvang. Tu žive sami Danci. Pred 150 leti so se tam naselili. Seveda so sedaj ameriški državljanji. Toda celo mesto, hiše, noše vse je dansko. Celo pivo, kakor tudi souvenirje, imajo uvožene iz Danske. Poleg ameriške vihra na poslopih tudi danska zastava! Svoboda in demokracija! Od tu pa v Hollywood. Naj tukaj še omenim odlično urejene ceste po celi Kaliforniji. Štiri ceste v eno smer in štiri ceste v nasprotno smer. Nato vse povsodi številni mostovi, nadvozi in podvozi. Hollywood — Los Angeles!

NAJVIŠJI VRHOVI SVETA

Na naši Zemlji se dviga štirinajst vrhov više kot osem tisoč metrov, poleg njih pa je še dvainštirideset vrhov, viših kot 7500 metrov. Za osem tisočake običajno veljajo le povsem samostojni vrhovi. Vsi osem tisočaki in sedem tisočaki našega sveta se dvigajo v Aziji.

Vrh	Višina v metrih	Skupina Področje, država	Leto prvega vzpona
Mount Everest	8848	Himalaja/Nepal-Kitajska	1953
Čomolungma ali Sagarmatha			
K2 ali Čogori	8611	Karakorum/Pakistan	1954
Kangčendzenga	8598	Himalaja/Nepal-Sikkim	1955
Lhotse	8511	Himalaja/Nepal-Kitajska	1956
Makalu	8475	Himalaja/Nepal-Kitajska	1955
Dhaulagiri	8167	Himalaja/Nepal	1960
Manaslu	8156	Himalaja/Nepal	1956
Čo Oju	8153	Himalaja/Nepal-Kitajska	1954
Nanga Parbat	8125	Himalaja/Pakistan	1953
Anapurna	8091	Himalaja/Nepal	1950
Gašerbrum I	8068	Karakorum/Pakistan	1958
Broad Peak	8047	Karakorum/Pakistan	1957
Šiša Pangma	8046	Himalaja/Kitajska	1964
Gašerbrum II	8035	Karakorum/Pakistan	1956

NAJVIŠJI VRHOVI EVROPE

Mont Blanc	4807	Zahodne Alpe/Mont Blanc	1786
Monte Rosa	4634	Zahodne Alpe/Monte Rosa	1855
Dom	4545	Zahodne Alpe/Mischabel	1858
Lyskamm	4527	Zahodne Alpe/Monte Rosa	1861
Weisshorn	4505	Zahodne Alpe/Weisshorn	1861
Taschorn	4490	Zahodne Alpe/Mischabel	1862
Matterhorn	4477	Zahodne Alpe/Matterhorn	1865
Dent Blanche	4356	Zahodne Alpe/Dent Blanche	1862
Nadelhorn	4327	Zahodne Alpe/Mischabel	1858
Grand Combin	4314	Zahodne Alpe/Combin	1857

NAJVIŠJI VRHOVI AMERIKE

Aconcagua	6959	Andi (Argentina-Čile)
Bonete	6872	Andi (Argentina)
Ojos del Salado	6870	Andi (Argentina-Čile)
Tupungato	6800	Andi (Argentina-Čile)
Pissis	6779	Andi (Argentina)
Mercedario	6770	Andi (Argentina-Čile)
Huascaran	6768	Andi (Peru)-Cordillera Blanca
Llullaillaco	6723	Andi (Argentina-Čile)
Incahuasi	6640	Andi (Argentina-Čile)
Yerupaja Grande	6634	Andi (Peru)-Cordillera de Huayhuash

NAJVIŠJI VRHOVI AFRIKE

Kibo	5895	Kilimandžaro/Tanzanija
Mavenzi	5353	Kilimandžaro/Tanzanija
Batian	5199	Mount Kenia/Kenija
Nelson	5188	Mount Kenia/Kenija
Margerita Peak	5119	Ruvenzoril/Zaire-Uganda
Alexandra Peak	5098	Ruvenzori/Zaire-Uganda
Savoa Peak	5005	Ruvenzori/Zaire-Uganda
Ras Dašan	4620	Simien/Etiopija
Meru	4565	Meru/Tanzanija
Batu	4307	Mendebo/Etiopija

Tu smo si ogledali velikana filmske industrije "Universal Studios"! Videли smo vsemogoče filmske trike kot poplave, ogenj, potres, streljanje itd. Površina teh studijev je taka da smo se vozili z malimi avtobusi s tremi prikolicami polnih ljudi. Sedaj pa površina Los Angeles-a. Dolžina je 60 km, širina pa 40 km! Deli se pa v tri distrikte in sicer Los Angeles Basin district, San Fernando district in San Bernardino district. Tam so tudi tri važne industrije. Letalska industrija v Glendale, filmska v Beverley Hills in nafta v Long Beach. Kot je San Francisco finančni in kulturni center za severno Kalifornijo tako ima Los Angeles isto vlogo za južno Kalifornijo. Glavno mesto Kalifornije je pa Sacramento! Nato smo obiskali tudi znani Los Angeles Farmers Market. Ta trg je dobesedno obdan z neštetimi malimi trgovinicami. Tako da sadni in zelenjavni trg dopolnjuje trgovince in obratno! Vse je bilo tam tako pestro in živahno. Na večerjo smo šli pa vsi skupaj v japonsko restavracijo "Benihane of Tokyo" Večerjo, katera je bila imenitna, so nam spekli pred našimi mizami na vročih ploščah. Prinesli so nam tudi lesene palčke, katere so pozneje zamenjali za nože in vilice. Vse te priprave in način japonskega serviranja sem videl že leta 1973 ob času mojega tritedenskega bivanja v Tokyu. Za skoraj vse ostale je bil pa ta način serviranja nekaj novega. Od tu smo naslednje jutro odpotovali v Disneyland v Anaheim-u. Sheraton Anaheim hotel, kjer smo se ustavili za dva dni, je v bližini Disneyland-a. Za Disneyland pa skoraj ni dosti superlativov. Čudovito, fantastično, genialno! Kaj je Walt Disney napravil iz samega močvirja je resnično vemojstrovina! Upravičeno se to imenuje "The happiest place on earth"! Pa ne samo za otroke, za vsakogar! Dva dni sva hodila po tem čudovitem Disney svetu pa še nisva videla vsega. Naš vodič nam je že v hotelu razdelil knjižico z 11 vstopnicami. Vsake pol ure pa pelje bus iz hotela v Disneyland. Kuponi so pa A, B, C, D in E. Na vsakem kupunu je pa že natiskano kaj si lahko ogledaš, recimo, s kuponom A ali C ali E. Z Mili sva se kaj hitro znašla in si ogledovala eno zanimivost za drugo. America sings, It's a small world-poklon vsem otrokom sveta, Pirates of the Caribbean, Jungle Cruise. Tudi v podmornico sva šla — Submarine voyage! V Tomorrowland sva videla nekaj čudovitega. V veliki okroglji dvorani napetih 9 filmskih platnov.

S pomočjo Circle-Vision 360 viši film "America the Beautiful" na vseh devetih platnih. Od New York-a do Hawaii, od Alaske do Florida Kyes. Za to tehnično čudo ni bilo treba dati nobenega kupona. Zato sva si ta film v dveh dneh trikrat ogledala. To je bilo filmano z devetimi kamerami. Drugi zelo zanimivi "show" brez kupona pa je "Great Moments with Mr. Lincoln". Točna, visoka figura Predsednika Lincoln-a na odru vstane in drži govor! Vse to je tako mehanično izpopoljeno da izgleda kot da bi bil živ. Nadalje je interesantno gledati celo armado mladih uniformiranih čistilcev. Vsaki čik, vsaki košček papira, vsaka ostala smet je pometena takoj ko pade na tla! Zato je Disneyland tako zelo čist. Med obiskovalci pa

RAZODETJE

Po vrvi mojega življenja teče
v onostrantvo
tudi moj nemiren duh
že pol stoletja.

Vprašanje eno le me vse bolj peče
kaj poslanstvo
moje je? Vsakdanji kruh
in doživetja?

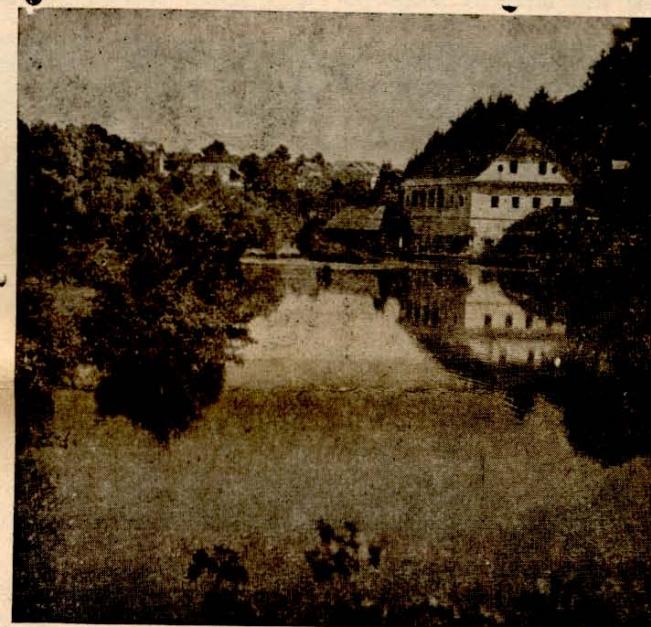
Saj vendar vem, da sem slovenska duša,
kri z besedo,
pa sem kakor kamen gluhi
in ptič brez petja.

Brezciljno bitje sem in živa suša
s polno skledo
ničemuren potepuh,
nič brez zavzetja.

Kot gad sem skoraj že se prelevila
v jaro žetev,
v jezik tuj in grd napuh
na dnu početja.

A domovina mi je izročila
sveto setev:
njej da bodem prepeljuh —
nosivec cvetja.

Pavla Gruden

neprestano hodijo Mickey Mouse, Donald Duck, Pluto, Snegulčica in sedem palčkov ter ostali znani junaki Walt Disney-a. Lep pogled nad Disneyland-om sva imela tudi pri vožnji z "Morali System". To je transportni sistem bodočnosti. Po dveh dneh Disneyland-a smo bili naslednje jutro že zgodaj v avtobusu. Smer je bila — San Diego! Na poti smo se ustavili v najlepši od vseh misijonskih postaj v Kaliforniji. Imenuje se "San Juan Capistrano". Tudi mesto samo ima isto ime. Ta postaja je bila zgrajena 1776. Nato smo se peljali mimo "San Clemente" privatna rezidenca bivšega Predsednika Nixon-a. Kmalu nato smo se pa že vozili skozi prekrasni San Diego v smeri U.S.A.-Mexico meje. Tu so nas brez vsake ceremonije spustili v obmejno mehiško mesto Tijuana. Na ameriški strani smo zapustili naš bus, na drugi strani meje smo se pa vseli v njihov bus. V desetih minutah smo bili v Tijuani. Po dobrih dveh urah smo se pa zopet brez vsakih sitnosti vrnili. Malo pred prehodom meje v Tijuano nas je vodič opozoril naj pazimo na denar in potne liste. Omenil je da je Tijuana obmejno mesto in po vtistih tega mesta ne smemo sediti celi Mexico. Pri prehodu v Tijuano se pa takoj opazi razliko v življenskem standardu. Videla se je takoj revščina, zanemarjenost in pa hrup! Pet do šest letni otroci so nas prosili za denar. Vodič nam je tudi povedal da se tukaj mora "barrantati" pri nakupu raznih souvenirjev, ker so pač tako navajeni. Vsačko ceno so popustili skoraj za 40%! Po vrnitvi smo se odpeljali v San Diego Sheraton hotel. Naslednji dan je bil prost. Nekateri so odšli na ogled mesta, drugi na bikoborbe. Midva z Mili pa v čudoviti "Sea World Zoo". Poleg ogleda živali sva se tam zelo visoko dvignila v "Sky Tower" s prekrasnim razgledom celega živalskega vrta. Tisti ki so odšli na bikoborbe so bili zelo razočarani. Videli so klanje šestih bikov v teku popoldneva. Bikoborbe so se jim zagnusile. Njihova izjava v hotelu — nikdar več na ogled bikoborb! Sedaj pa prekrasni San Diego!! Odkril ga je portugalski pomorščak Juan Rodriguez Cabrillo dne 28. sept. 1542. Cabrillo je bil v službi Španije. Tu je tudi prva misionska postaja v Kaliforniji. "San Diego de Alcalá" postavljena 16. julija 1769. San Diego je za Los Angelesom drugo največje mesto v Kaliforniji. Danes je Kalifornija najbolj naseljena država. V ameriško unijo je bila sprejeta leta 1850 kot 31 država. San Diego je tudi izred-

no važna morska luka in je kot tak pa imela zelo važno vlogo v drugi svetovni vojni za celi Pacific. Tu so vse mogoče naprave in šole za treniranje mladih pomorskih oficirjev. Od krasnega in prijetnega San Diego na letališče in nato v Las Vegas, kamor nas je odpeljalo letalo "Western Airlines". Tako ko so odprli vrata letala smo začutili vročino 40°C, drugi dan pa celo 46°C. Nevada je najbolj suha država v Ameriki. 86% te države je last federalne vlade. Tukaj preizkušajo razna atomska orožja. Tudi mesto Las Vegas je zraslo iz same puščave. Vsi hoteli so istočasno tudi "gaming casinos". So pa zelo imenitni in moderni. Kot v vseh dosedanjih hotelih smo imeli tudi tukaj v vsaki sobi tiskano prošnjo da naj pazimo na uporabo vode in električne. Naj po nepotrebni ne spuščamo vodo v straniščno školjko. Naj iz pip voda ne kaplja. Kadar se pri tušu "žajfamo" naj voda ne teče in da naj luči po nepotrebni ne gore! Drugi dan po prihodu v Las Vegas smo imeli v klubu "Tropicana" večerjo s predstavo. Naslov je bil "Folies Bergere 77" Cela predstava je bila precej po pariško zasoljena. Na polnaga dekleta se zvijo in plešejo na odru. Nato razni komiki in pevske točke. Pozneje je prišla na oder cela skupina mladih deklet ki so imele na sebi samo figovo pero! Ker je naš vid izredno dragocen sem jaz takrat hitro zamišljal da bi si ja oči ne poškodoval! Dokler je ta točka trajala sem le parkrat pogledal skozi prste na eno oko kaj se dogaja na odru!! Po predstavi pa nazaj v hotel na zasluženi počitek. Naslednje jutro sem videl da si prejšnji večer oči nisem pokvaril! Predno smo pristali v Las Vegas-u nas je vodja ture opozoril da New York in Las Vegas ne smo primerjati z ostalo Ameriko! To bo kar držalo. Las Vegas je gnezdo kvartopircev in prostitucija cvete. Poker mašine zvane celi dan in celo noč. Na karte igrajo za velike vsote. Zato ima Las Vegas tudi zelo nezavidljivo prvenstvo cele Amerike za — samomore! Z zanimanjem sem gledal kako neprestano mečajo kovance v "pokerje". Ljudje se niti ne zavedajo da so mašine postavljene tam zato da jih oropajo. Nekoga člana naše grupe so v igralnici vprašali če hoče v njegovo sobo mledega dekleta ali mladega fanta! Žena ga je pa v sobi pričakovala. V vseh hotelih nam je vodič povedal uro kdaj naj postavimo kovčke pred naše sobe. Potem jih pa uslužbenec hotela odpelje z vozičkom do avtobusa. Samo v Las Vegas-u nam je naročil da naj pustimo kovčke v zaklenjeni sobi in da bo porter vsako sobo posebej odklenil in pripravljene kovčke odpeljal do avtobusa. Naslednje jutro smo imeli pa vožnjo z letali od "Scenic Airlines" nad veličastnim "Grand Canyon" ki se nahaja v sosedni državi Arizoni. Ta polet ni bil v našem programu zato smo ga moralni plačati. Skoraj vsi so se prijavili. Na razpolago so bila letala z 12 sedeži, ki so letela nad Canyon-om. Ali pa 8 sedežna letala, ki so spustila nižje v Canyon. Z Mili sva izbrala 8 sedežno letalo. Ta ogled je bil res nekaj veličastnega. Kako majčken je človek v primeri s tem naravnim čudom. Po letalskem ogledu se je majhno letalo spustilo na letališče sredi gozda v Canyon-u. Nato smo si istega ogledali z av-

tobusom. Sredi gozda smo imeli v hotelu imenitno kosilo. Potem pa nazaj v bus do letala ter povratek v vroči Las Vegas k počitku. Naslednje popoldne nas je letalo družbe "Western Airlines" odpeljalo v San Francisco. Tu smo na modernem letališču počakali Quantas-ovo 747B lealo iz Vancouver-ja. Poslovili smo se od našega ameriškega vođa in smo, po dobrih petih urah že pristali na biseru Pacifika — na Hawajskih otokih! Kako je tu izredno lepo. Ti otoki bi bili lahko prisopoda zemeljskega raja. Saj ni čuda da na tisoče in tisoče turistov pristance vsaki teden v Honolulu. Potem se pa razkrope na vse dele teh osmih otokov ki tvorijo ta zemeljski raj. Vse vrste ras se najdejo na teh otokih. Evropejci, Japonci, Hawajci, Kitajci, Filipinci, Portugalci, Korejci, Tahitijci, Samoanci, Španci itd. Ti ljudje se seveda med seboj poročajo. Rezultat tega pa je — veliko lepih otrok! Tretina prebivalstva je mlajša kot 25 let. Uradni jezik je Angleščina, sliši se pa tudi različne druge jezike. Tukaj živi zelo veliko Japoncev, zato je tudi japonskih turistov izredno veliko. Glavno mesto Honolulu je na otoku Oahu, ki je 40 milj dolg in 26 milj širok. Otoke je odkril Anglež captain James Cook leta 1778. Ob ponovni vrnitvi 14. februarja 1779 so mu domačini vzelii z ladje čoln. Vrnitev istega je odločno zahteval. Angleži so bili pa v manjšini zato so se morali umakniti brez čolna. Med zadnjimi se je umikal hrabri Cook, katerega so domačini zabodli v hrbet. Leta 1784 so mu pa oblasti postavile spomenik na Kona obali, nedaleč kjer je umrl. Bil je prvi zapadnjak ki je prišel in odkril te otroke. Po pristaniku v Honolulu nas je na latališču že čakal novi vodja ture. Odpeljali smo se v hotel "Princess Kaiulani" nasproti znane "Waikiki" plaže. Po tušu in dobrem počitku si je cela skupina naslednje jutro ogledala dinarišni Honolulu. Sledila sta dva prosta dneva. Z ladjo smo obiskali tudi "Pearl Harbor" in si ogledali potopljene ladje zahrbtnega in neprizakovanega japonskega napada na to luko dne 7. decembra 1941. Na delno potopljeni bojni ladji "Arizona" so zgradili spomenik vsem mrtvim mornarjem in oficirjem tega napada. Napad se je izvršil med tem ko so se odposlanci japonske vlade v Washingtonu pogajali s predstavniki ameriške vlade! Nazaj v Honolulu kjer smo si ogledali "National Cemetery" kjer je pokopanih 26.000 mladih Amerikanov ki so padli v Pacifik v teku druge svetovne vojne. Obisk "Tolani Palace", edine kraljeve palače v Ameriki, je bil zelo zanimiv. V njej je vladal zadnji hawajski kralj. Zelo v oči pade tudi nova vladna palača v Honolulu! Pred to palačo pa stoji spomenik, kmečkega sira, Belgijca, katoliškega patra Damiena, kateri je celih 16 let živel in stregel gobavcem vseh ver v oddaljenem delu otoka Molokai. Dal je tem izgubljencem vsaj malo upanja da niso prav od vseh zapuščeni. Dne 15. aprila je umrl med njegovimi gobavci za — gobavost!! Velik človek, s tako ljubeznijo do sočloveka! V letu 1959 so bili Hawajski otoki sprejeti v ameriško unijo kot pedeseta država. Zanimiva je hawajska zastava! Osem vodoravnih belih rdečih in modrih trakov, ki predstavljajo osem glavnih otokov. V levem kotu zastave je pa angleški "Union Jack"!! Na Hawaii

NEPISMENI SLOVENCI

Nekaj deset tisoč Slovencev je te dni prvič prestopilo šolski prag, prvič sedlo v šolsko klop in prvič stopilo na pot, na kateri se z vsakim korakom odpirajo novi čudoviti pogledi. Črke, sestavljene v besede in stavke, odklepajo vsem zemljonom ta čudoviti svet, ki ga je bil pred tem že kdo odkril.

Knjiga, v kateri je popisana vsa učenost tega sveta, je sicer na voljo vsem, vendar niso vsi ljudje tako srečni, da bi lahko listali po njenih straneh. Bogastvo pisane besede je namreč docela nedostopno vsakemu tretjemu odkraslemu zemljani: kar 800 milijonov ljudi na našem planetu ne zna niti brati niti pisati, kar je celo 50 milijonov več kot pred desetimi leti.

Še bolj žalostno pa je, da hodi po svetu 130 milijonov deklic in dečkov, starih od 6 do 11 let, ki niso nikoli in skoraj brez izjeme nikoli ne bodo prestopili šolskega praga.

In prav nič ne kaže, da bi bilo v bližnji prihodnosti kaj bolje. Po cenzivah organizacije UNESCO bo ob koncu tega desetletja hodilo po

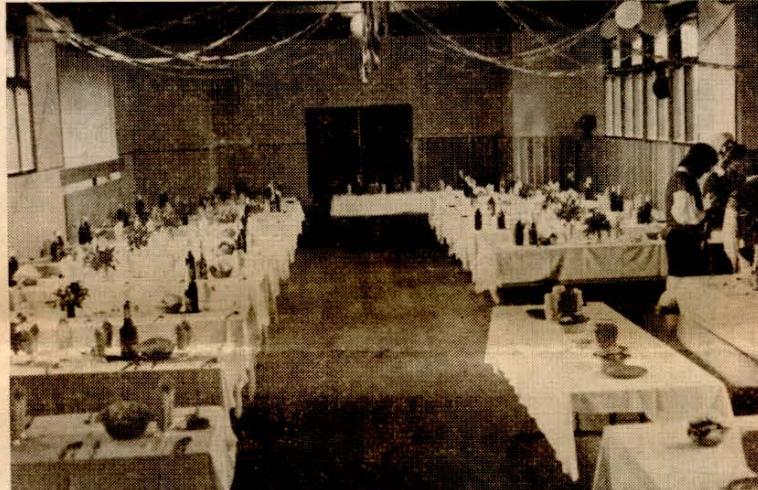
od 10. do 19. leta starosti.

V vsej Jugoslaviji 2,8 milijona ljudi nepismenih, od tega natančno 17,984 iz Slovenije; to je pokazalo zadnje štetje prebivalstva leta 1971.

Ali je mogoče, da je sredi Evrope v atomskem veku toliko ljudi, ki ne znajo prebrati niti najpreprostejših napisov na trgovinah niti se ne znajo podpisati?

Po statistiki ni nobenega dvoma, da živi v naši republiki skoraj 18.000 nepismenih, da jih je od tega več kot 4000 zaposlenih ali se sami preživljajo in da je med nepismenimi v Sloveniji tudi precej otrok, starejših od deset let.

Statistika je zelo natančna, ko trdi, da je v Sloveniji največ nepismenih v mariborski občini, natančno 1362, od tega skoraj 380 mlajših od 34 let, ki bi marali obiskovati šolo že po zadnji vojni. Brez razloga pojasnjuje, da je na drugem mestu tega žalostnega seznama koprska občina, kjer je bilo ob zadnjem popisu 1290 nepismenih občanov, od tega 120 mlajših od 34 let. Pripoveduje, da je v občini Murska Sobota 1025

Notranjost "Jadranove" koče v Melbourne

svetu še vedno 240 milijonov otrok med 5. in 14. letom starosti, ki ne bodo obiskovali šole.

Med njimi bo tudi nekaj tisoč mladih Jugoslovanov in med njimi nekaj sto mladih iz Slovenije: zanje so še zdaj, v osmem desetletju 20. stoletja, šolska vrata zaklenjena s sedmimi ključavnicami in bodo menda ostala tudi še prihodnjih nekaj let.

Tisti, ki poznajo razmere, se trdijo in z dokumenti prepričujejo, da se veča vojska tistih Jugoslovanov, ki s popolnoma zdravimi očmi tavajo v temi neznanja in nepismenosti. Ti podatki poleg tega kažejo, da bo Jugoslavija še precej časa pri dnu žalostnega seznama nepismenih v Evropi.

Dobri dve desetletji pred začetkom 21. stoletja zveni grozljivo podatek, da je kar četrtnina jugoslovenskega prebivalstva brez vsake dokončane šolske izobrazbe, da kar 42 odstotkov Jugoslovanov ni končalo niti osnovne šole in da je v državi 15,1 odstotka nepismenih, od tega nekaj več kot tri odstotke ljudi

se prav gotovo še vrneva, vsaj za 14 dni. V štirih dneh nisva mogla videti veliko od teh očarajočih Hawajskih otokov. "Aloha Hawaii"! Ob 12.15 ponoči smo se poslovili od bajno razveseljenega Honolulja na poti v naš lepi Sydney!

Sydney v avgustu 1977. —Korl Hren

starost morali znati vsaj podpisati — pa se ne znajo.

Slovenski starši, pa naj bi bili revni ali premožni, vsaj prva štiri leta ne branijo svojim otrokom, da obiskujejo pouk. Največja večina želi svojim otrokom boljše in lepše življenje, kot so ga živeli sami, saj vsi dobro vedo, da sta nepismenost in revščina rodna brata:

V 25 najboljših deželah sveta z letnim dohodkom na prebivalca pod sto dolarji je nepismenost kar 80-odstotna.

V Sloveniji, kjer se sicer lahko pojavljamo s komaj 1,2 odstotka nepismenih prebivalcev (pa še ti so večinoma bolni, zelo stari in neslovenske narodnosti), smo glede pismenosti na vrhu svetovnega seznama. Nemara pa se bomo v naši republiki že kmalu zgledovali po Angliji in skandinavskih državah, kjer je največ pismenih na svetu in kjer že nekaj desetletij ne zbirajo podatkov o nepismenih, ker je za te države tak podatek popolnoma odveč..

"TELEKS".

PO ZDOMCIH ŠE "KNAMCI"

Na delu v tujini je skoraj milijon Jugoslovanov, brez dela jih je doma 679.000, v Jugoslaviji pa je zaposlenih že prek 5000 tujcev.

Nekaj stotisoč Jugoslovanov je na začasnom delu v tujini. Tja so odšli v lov za večjim dohodkom, da si nekoliko materialno opomorejo, da si kupijo avtomobil in podobne potrošniške dobre. To vemo, o naših zdomcih čivkajo vrabci na strehah. Malodko pa ve, da je vse več tujih delancev na začasnom delu v Jugoslaviji. Zdaj jih je že — po statističnih podatkih skupnosti za zaposlovanje — že prek pet tisoč.

Največ zdravnikov. Med delavci s potnimi listi tujih držav je največ zdravnikov. Delajo največkrat v majhnih krajih Srbije, Vojvodine, BiH, v tistih vaseh, kamor naši zdravniki ne želijo. Prav to, da naši diplomanti medicinskih fakultet nočejo narediti koraka z mestnega asfalta in raje čakajo v vrstah pred zavodni za zaposlovanje (čeprav majhni kraji in vasi zdravnikom ponujajo stanovanja in dober dohodek), je razlog, da zdravijo občane v Majdanpeku, Prijepolu, Šišičih in še drugod tujih zdravnikov. Da delajo v zdravstvenih domovih, kot denimo v Brusu in Prnjavoru, zdravniki s tujimi potnimi listi. Največjih je v vseh Vojvodine, kjer skorajda niveri, da zdravnik ne bi bil — tujec. In pri tem je treba vedeti, da tujci niso "privilegirani". Delajo za enak dohodek kot naši državljanji, dobivajo enak regres za oddih, enak topel obrok, enako nadomestilo za prihod na delovno mesto, socialno so zavarovani po naših predpisih.

Glasbeniki, prevajalci, baletke. Za Srbijo je značilno, da sprejema na delo največ tujih državljanov. Veliko je med njimi glasbenikov, prevajalcev, učiteljev, gradbenih inženirjev in — baletk. Po večkratnih neuspešnih poskusih, da bi zaposlili nekaj kovinarjev, je bil puliski Uljanik prisiljen sprejeti na delo 30 italijanskih delavcev. V Zenici delajo tudi litarji, podobno v Hidroprojektu, Tranšpedu. Vse več je tujih zidarjev, kovinarjev vseh profilov, ki jih samo v okolici Beograda manjka okoli 30 tisoč. V Zenici že tretje leto kopljajo v Energoinvestovi jami Raspoloče kopači iz Prage, Gottwaldova, Ostrave. Šestdeset jih je, rudniška opozorila so že tretje leto napisana v dveh jezikih.

Zakon o tujih delavcih. Pristojni organi pripravljajo poseben zakon o tujih delavcih v Jugoslaviji. Najpo-membnejše določilo novega zakona, pravijo dobro obveščeni, bo, da lahko delovna organizacija zaposli tugega delavca samo tedaj, če se na razpis ne javi noben domač delavec.

Skrbi so druge. To, da tuji delavci zasedajo delovna mesta v naši državi, ni tisto, kar skrbi. Bolj skrbi "domač" razkorak med šolanjem kadra in potrebnimi združenega dela. Kar 679 tisoč naših državljanov, če je verjeti statistiki, išče delo. In vendar iz leta v leto pol ponujenih delovnih mest ostaja praznih. Zato, ker imamo premašno kadrov tistih profilov, ki jih potrebuje združeno delo, pa preveč drugih. Zato, ker diplomanti naših šol nočejo iz mest, na vas. Zato, ker usmerjeno izobraževanje še ni prav zaživelno. ("TELEKS")

RAKOVA POT MANJŠINSKEGA VPRAŠANJA

CELOVEC — Predsednik sveta slovenskih organizacij na avstrijskem Koroškem dr. Franz Zwitter in predsednik narodnega sveta koroških Slovencev dr. Matevž Grilc sta dejala, da najnovejši dogovor treh koroških strank, s katerim predlagajo uporabo slovenskega jezika pri uradnih zadevah in postavitev dvojezičnih napisov na skoraj za dve tretjini manjšem ozemuju, kot bi morali stati, pomeni vračanje manjšinskega vprašanja v stanje iz prve avstrijske republike in v čas, ko je tam vladal nemško-nacionalistični koroški Heimatdienst.

SPOMIN:

MOJA KRUŠNA MAMA

Mrzel januarski dan je bil. Ti si sedela v sobi primaria otroške bolnice. Dolgo sta se pogovarjala, nazadnje pa je dejal: "Vzemite jo, saj je res škoda, da pride v kakršne koli druge roke." Ti, moja krušna mati pa si odgovorila: "Sestnjast jih je raslo pod mojim srcem; ono zna ljubiti. Bog mi bo pomagal, da bom tudi to majčenko dekleto postavila na noge."

Jaz sem bila stara 8 dni, ona pa 60 let.

Stisnila si me k sebi in odšla brez vprašanja kdo bo plačeval za oskrbo otroka. Brez lepega vozička in čipkastih povojev si me prinesla domov. S toplim nasmehom, ki sem ga pozneje tako dobro poznala si dejala mojemu krušnemu očetu: "Ata, kajne, kjer jih je bilo 16, bo pa še sedemnajsta do rasla. Saj verjamem, da bo ona veselje naših starih dni." Moj ata, kot sem ga vedno klicala, je imel takrat 70 let.

To so spomini, ki sem jih prejela po ustrem izročilu.

Sedaj bom povedala le drobtinico tega, kar se je vklesalo v moje srce kakor z zlatim dletom in česar mi nihče nikdar nemore izbrisati.

Mama, moja draga mama, tako sem te klicala vedno, saj si mi bila vse na svetu. Nisi imela filozofske diplome, toda znala si priti do globin moje duše. Nisi bila zdravnica, a negovala si me tako nežno. O, koliko noči si prebedela, stara in utrujena ob moji otroški postelji. Kako nežno si mi oblikovala značaj, mu vlivala vsebine, da bom postala del stvarstva, kot je treba. Solzno je bilo tvoje oko, kadar si me moral kregati. Kakor da še sedaj slišim tvoje besede: "Oh, otrok moj, kaj si pa spet naredila?" Prepričana sem, da je tebe bolj bolelo kot mene, ko si me moral kaznovati.

Kako lepi so bili zimski večeri. Kuhinja je dišala po pečenem kostanju, jaz pa sem sedela na tvojih kolenih. Pripovedovala si mi pravljice, tako čudovite, tako lepe, da smo se večkrat skupaj zjokale. O, pozneje sem občutila, da si pripovedovala večkrat o mojem življenju.

Učila si me moliti. Kako toplo si držala moje majhne rokce, ali pa božala moje črne kodre. Rekla si mi, da je molitev pogovor z Bogom. Povedala si mi tudi, da Bog vse vidi in vse ve, da se Njemu ne da nič skriti. Večkrat si mi ob takih večerih omenila, da ima laž kratke noge in da tebi lahko lažem, a da Bogu ne morem.

Kakor veliki psiholog si me učila spoznavati življenje. Z zrelimi in odkritosrčnimi besedami si mi odkrivala nevarnosti, ki prete z vseh strani. Kako lepo je bilo takrat, ki so hodila z menoj po cvetočem travniku. Trgala sem glavice marjetic. "Nikar", si dejala, "rožice jokajo, v tvojih rokah umirajo. Kadar pa rastejo, dajejo hvalo Bogu, ki jih je ustvaril."

Danes se sprašujem, kje si vzela toliko časa, toliko potrežljivosti, toliko topline, toliko moći in poguma. V moji duši je samo en odgovor: Bog! Z molitvijo si dan začela, z molitvijo si ga tudi končala. K temu pa je prišlo še olepotenje tvojega srca, ki ti ga je dala slovenska dežela s svojim čarom.

Starela si, jaz pa sem odraščala. Tista pesmica je ostala pozabljena. "Majhna sem bila piške sem pasla; piške so čivkale, jaz sem pa rastla!"

Rastla sem v dekllico in z njo je rastla tvoja ljubezen. Moj dobrati,

LETTER TO YOUNG SLOVENIANS!

Dear Young Students!

I am a Science teacher at Cabramatta High School. I was born in Australia but my parents are from Slovenia. I didn't have the opportunity to learn the Slovenian language at a school, merely at home and through friends, so I strongly support any attempts made to have the language made available by the N.S.W. Education Department.

The most recent development is that the State Government is opening the Saturday School of Community Languages next year. It is highly probable that Slovenian will be one of the languages offered.

What are the advantages of having Slovenian offered as a language by the N.S.W. Education Department?

You can choose to study the language which is part of your ancestral heritage whilst at the same time having it credited towards your School Certificate Award. In future you will be able to study the language to the Matriculation level.

What use is there in learning Slovenian at all?

Firstly, consider the place of travel in our lives today. Perhaps I should ask how many of you plan to travel overseas to Europe one day or have already travelled there. Consider how beneficial a knowledge of the language would be. Communication is the key word with relatives and friends — both old and young.

Secondly, Slovenian is just one of the Slavonic languages, a knowledge

of which will help you to understand to some extent at least another half dozen European languages.

Thirdly, most educated people today know at least two languages proficiently. There is an opportunity being created for you to learn proficiently another language which is also part of your heritage. Why not take this opportunity!

In order to plan for these classes it is important to know the names of students interested.

You can obtain an application form from any of the following three centres:

Triglav Community Centre
Slovene Association, Sydney
St. Raphael's Centre, Slovene Mission — Merrylands or write to Slovenian Schools Committee of N.S.W. P.O. Box 188, COOGEE N.S.W. 2034

Best wishes, **Maida Mauric Liaison Officer.**
Slovenian Schools Committee of N.S.W.

NAČRTI NAŠE MLADINE

Kdo še ne ve, da imamo med našimi mladinci košarkasko ekipo, ki je že bila sprejeta v Košarkasko zvezo in pridno trenirajo. Šola v Canley Vale, kjer ima pouk tudi naša Triglavška šola, nam je dala dovoljenje, da lahko naši mladinci uporabljajo ob sobotah športna igrišča in naša mladina se tega z veseljem poslužuje.

Poleg športne aktivnosti pa je med mladincami tudi veliko družabnosti. Zadnji mladinski ples v Guildfordu

Predsednica mladine — Anica Kranjc

je lepo uspel, kar je mladince takoj navdušilo, da žele prirediti še eno zabavo pred Božicem. Posebno mladinke si žele prirediti modno revijo (ali fashion parade, kakor se temu reče po avstralsko), poskušili pa bomo prirediti tudi debutantski ples slovenskih deklet, za kar pa bo seveda treba veliko več truda in priprav.

Odbor Mladinskega kluba kar prekipeva od energije in veselja do dela, pri vsem pa jim pridno pomaga Izidor Karbič. Gospod Karbič žrtvuje mnoga časa, energije in živečev za delo z mladino. Včasih, kadar mu je ze vsega preveč, se razjezi in odpove svoje nadaljnje sodelovanje, vendar smo ga na vso srečo doslej še vedno uspeli prepričati, da brez njega ne bo šlo naprej in tako se vedno dela. Seveda pa mu pri tem pomagajo tudi drugi starši mladincev in lahko rečemo, da smo lahko ponosni na naše podjetne mladince.

M.S.

moj varuh, moj spremljevalec v šolo, moj zaščitnik, je od možganske kapi zadet za večno zaspal. Ostali sva sami z mnogimi življenskimi problemi. Res je, da so naju podpirali tvoji otroci, ki jih je bilo takrat še 8 živih. Tudi nekateri tvoji, vnuki, celo starejši od mene, so nama bili blizu. Vendar sem bila le jaz resnično tvoja. To sem vedela in čutila takrat, ko sem bila še mala deklica, to še bolj vem danes, ko tudi mojo glavo pokrivajo srebrni lasje.

Temni oblaki in goste megle so se nakopičile nad draga mi slovensko deželo. Ravno takrat je v moji duši začela cveteti pomlad. Toda slana in mrz sta jo uničila.

Vojna, O, kako se je v nekaj urah spremenila moja lepa Ljubljana! Vsaj meni se je tako zdelo.

Biti učiteljica slovenskim otrokom, to je bil ideal mojega življenja. Mama me je tolažila, a njena tolažba za moje takratne težave ni bila dovolj. Ona je že omagovala pod bremenom bolezni. Starejši so ji priskočili na pomoč, jaz sama pa sem ji lahko pomagala le z drobitnicami. Velikokrat sem sedela ob njeni postelji in ji brala iz njenih "bukov", kakor jih je ona imenovala. Takrat sem zopet videla tako dragi mi topli nasmeh, a njena roka je božala moje kodre.

Prišel je najteži dan, dan mojega slovesa z mamo in mojo draga Slovenijo. Klečala sem ob njeni postelji, hotela sem ji razodeti, da odhajam, da grem, da moram iti, da se bom hitro vrnila in da ji bom hvaležna vse svoje življenje... da ji bom z veseljem poskušala vrniti njeni ljubezen in dobroto...

Dolgo me je gledala, nato pa mirno in blago spregovorila: "Otok moj! Bog s teboj. Ljudi se sramuj!... To bo moje plačilo."

O, ko bi mogla napisati, kako je bilo takrat v moji duši. Takrat, ko sem zaprla vrata svojega doma in ko je moja noga zapustila zadnjo ped slovenske zemlje! Jok se je prelomil v meni, solze so zalile oči! Kako počike je bilo v mojem srcu!

Vrnila sem se in te našla na isti postelji vso izčrpano in onemoglo. Čakala si me! Težko si me prepoznala. Trudila sem se razodeti tebi, moja draga mama. Hotela sem te prepričati, da bodo tvoje želje izpolnjene, da bom dokončala šolo in doseglj zaželeni cilj. Še le, ko sem se ti nasmejala, si me spoznala. Samo hvaležen pogled sem ti mogla dati, kajti zopet si utečila v temo bolezni. Čakala si samo mene, to vem, saj si že po dveh dneh mojega srečanja zavedno zatisnila svoje utrujene oči.

Ni ga več pogleda, tudi besed več ne slišim, ali v srcu te še vedno nosim, draga moja mama! Z enako ljubezni in spoštovanjem pa nosim v njem tudi tebe, moja draga Slovenija. Nikdar ne bom pozabila tvojih voda, ki so mi gasile žeko, tvojega sonca, ki me je tako prijazno grelo in tvojih lepot, ki jih je polna moja duša...

Špuntova Mirjana

PRIPIS: To izpoved svoje nekdanje sošolke, ki sem jo po več kot tridesetih letih slučajno srečal v Melbourne, sem hrani pri sebi celih šest mesecev. Prelepa se mi je zdela za v časopis. Zdaj jo objavljam. Končno, kdo ima pravico zakriti drugim nekaj tako lepega in plemenitega kot je ta spomin na slovensko krušno mater! — Urednik.

JUBILEJSKI IZSELJENSKI KOLEDAR

Za srebrnim jubilejem Slovenske izseljenske matice, ki smo ga skromno počastili v letu 1976, slavita petindvajsetletnico izhajanja tudi redni matični publikaciji — zbornik Slovenski koledar z letnico 1978, ki bo dotiskan konec oktobra, in revija Rodna gruda, ki vstopa v jubilejno leto s phirodnim letnikom. Številna pisma, ki jih premjemanoma z vsega sveta, so najboljši dokaz, da ste Slovenci po svetu obe publikaciji lepo sprejeli, da sta publikaciji priljubljeni in razširjeni povsod tam, kjer živi naš rod. Večji del naklade naših publikacij potuje v tradicionalne priseljenske države, kot so ZDA, Kanada, Argentina, Avstralija in v vrsto evropskih držav, obiskuje pa tudi slovenske domove v mnogih oddaljenih kotičkih našega planeta.

Skupno so si publikacije Slovenske izseljenske matice utrle pot v 46 držav po vsem svetu.

Rojstvo Slovenskega koledarja sega daleč nazaj v zgodovino slovenskega izseljenstva. Njegov predhodnik je namreč Ameriški družinski koledar, ki so ga začeli izdajati leta 1915 ameriški Slovenci v Chicagu, in je izhajal polnih 36 let, do leta 1950. V polni meri je opravil svojo nalogo ohranjanja slovenskega jezika med našimi ameriškimi rojaki, vzdrževanje stikov z matično domovino ter krepitve delavske in narodnostne zavesti med mlajšimi rođovi naših izseljencev. V letu 1954 se je po dogovoru z ameriškimi Slovenci uredništvo preselilo k Slovenski izseljenski matici v Ljubljano.

IZSELJENSKI KOLEDAR ZA LETO 1978.

Zagotovite si čimprej izvod tega zaanimivega in obširnega koledarja, ki prinaša razen zanimivosti iz domovine tudi številne reportaže iz življenja izseljencev, vključno Slovencev v Avstraliji.

Naročila sprejema Triglav Community Centre, Lot 19 A, Bibby's Rd., ST. JOHNS PARK, N.S.W., 2176. Cena \$5.50 (poština vračunana).

SLOVO OD STARIH SODELAVCEV

Če malo premislimo, je marsikomu od dolgoletnih Triglavskih delavcev zadnje čase kar malo težko pri srcu. Po toliko letih sodelovanja je letos prvič, da med odborniki Triglava ne najdemo Emila Kukovca. Spomnimo se naših skromnih začetkov in povsod bomo natele na Emila in Kristino Kukovec. Takrat so bile stvari še precej neorganizirane in Emil je kot prvi manager Triglava oral trdo ledino. Nedeljo za nedeljo je bila organizacija kuhinje in točilnice v njegovih rokah. Nedeljo za nedeljo, brez oddihova, in imel je še srečo, da se njegova pridna družica Kristina zato ni jezila, temveč mu je pri delu pomagala. Šele po dolgem času je dobil pomočnike, ki so ga malo razbremenili pri delu, tako da se je lahko vsaj malo posvetil tudi domu in družini. Potem je zapustil delo managerja in postal predsednik kluba, medtem ko se je organizacija kluba širila in večala in dosegla tako širino, da je sedaj komaj še mogoče za eno osebo, da vodi samo evidenco nad vsem raznovrstnim delom kluba. In letos se je Emil odločil, da je že čas, da še kdo drugi dobi priliko, da doprinese k graditvi kluba nove ideje in nove moći zato letos ni kandidiral za odbor. Prvič po toliko letih ga ni v upra-

no, ki ga je začela izdajati pod naslovom Slovenski izseljenski koledar. Zaradi splošnega pomena tega zbornika, je v letu 1972 izpadla beseda "izseljenski", še vedno pa je to ostal predvsem "koledar za Slovence po svetu". Tako letošnji jubilejni Slovenski koledar praznuje pravzaprav že 61-letnico rednega izhajanja, kar pa je že izjemno obdobje izhajanja neke redne publikacije. Slovenski koledar za leto 1978 posveča posebno pozornost 200-letnici prvega vzpona na naš najvišji vrh Triglav, zato je planinstvu posvečen koledarski del, naslovno stran pa krasi lepa barvna fotografija Aljaževega stolpa na vrhu Triglava. Dogodek pred 200 leti pa opisuje obširnejši reportažni zapis.

Poleg tega prinaša Slovenski koledar 1978 vrsto zanimivih prispevkov o gospodarskem, političnem in kulturnem dogajaju v Sloveniji in Jugoslaviji v preteklem letu, sami izseljeni pa ste o svojem življenju v tujini, zlasti pa o dejavnosti vaših organizacij in društev napisali kar 25 tehtnih prispevkov. Bogato in zanimivo gradivo je ilustrirano z več kot 300 črnobelimi in barvnimi fotografijami.

Stalni naročniki Slovenskega koledarja ga bodo prejeli brez ponovnega naročila, vse, ki ga prejemajo le občasno, pa vabimo, da se nanj čimprej naročete, ker je naklada omejena. Običajno je Slovenski koledar razprodan že v nekaj tednih. Vsa naročila sprejema uprava Slovenskega koledarja, 61000 Ljubljana, Cankarjeva 1/II, Slovenija, Jugoslavija.

Na Triglavu je vedno kaj veselega

DVE LETI NAŠE SOLE

Voditeljica Tirglavske dopolnilne šole ga. Ličan je na občnem zboru Triglav Community Centra (15.10.77.) povedala nekaj zanimivosti iz preteklosti triglavsko šole.

Začetek šolskega pouka je bil v oktobru 1975. Šola je pričela s sedmimi učenci, a že na prvi šolski prireditvi, decembra istega leta, je sodelovalo 20 otrok. Šola ima danes že 78 rednih učencev (82 vpisanih), 34 lastnih narodnih noš in bogato garderobo za dramatske in podobne nastope (vse so naredile materje otrok same in tudi zanje plačale).

Pouk na šoli je razdeljen na 42 sobotnih popoldnevov, priprave za igre in druge šolske prireditve pa so večinoma ob nedeljah v hiši na Triglavu. Šola ima tri redne in enega pomožnega učitelja. Z najmlajšimi se že dve leti uspešno ukvarja gdč. Rosana JURIŠEVIČ, ki se vkljub študiju za učiteljski poklic vestno pripravlja za vsako uro, ki jo prebije v Triglavski šoil.

IGRALSKA DRUŽINA

Vkljub televiziji in drugim mamilom moderne življenja, se med nami še vedno najdejo ljudje, ki najdejo užitek in potrebo v gojenju in ohranjevanju slovenske kulture in besede. Triglavsko igralsko družino pod predsedstvom g. Lojzeta PUKLA si je zadala plemenito nalogu. Po vodstvu režiserja g. Mirana Špicarja nam pripravljajo veseloigr "DVE NEVESTI". Igra bo v soboto 10. decembra v Ashfield Town Hall, ASHFIELD (če je ne bodo zamešale volitve!). Sicer pa boste o njej pravočasno obveščeni preko radija 2 EA.

Članji ansambla "MISFIT" so že večkrat igrali zastonj za dobro naše skupnosti.

VIDEO FILM V ŠOLI

V soboto 22. oktobra je bilo v Triglavski šoli le malo pouka v slovenskem jeziku, smo pa zato bolj občutili pomen slovenske skupnosti in medsebojne povezave. Imeli smo tudi veliko veselja z metodo "učenje ob razvedrlitu".

V šoli smo imeli video filmski aparat z malo televizijo, na kateri smo si najprej ogledali naš nastop v Fairfield Girls High School ter lepe posnetke s triglavsko razstavo ob 30 letnici obstoja državne banke v Cabramatti. Ves ostali čas pouka pa smo snemali sami sebe, in seveda tudi z velikim zanimanjem gledali kaj smo posneli. Bilo je zanimivo, vsekakor veliko bolj kot učenje suhoperne slovenske slovnice.

Bi nam učitelji še lahko poskrbeli kaj podobnega? Res, da se še kar radi učimo, vendar smo zelo veseli, če pride med pouk še kaj drugače.

TUDI NAJMLAJŠI

Večkrat se je že zgodilo, da so na Triglavu vsled preobremenitve dela pustili travo malo preveč zanemarjeno. In vsakokrat, ko se je to zgodilo, so prišli najmlajši s kosilnicami svojih staršev in rešili zadevo. Še ne tako dolgo (med prvo sezono novoizvoljenega odbora za leto 77/78) so na Triglavu glasno brnile kar tri kosilnice, ki so jih uravnavale marljive roke učencev dopolnilne šole Triglava Alan Samsa, Branko Fabjančič in Dušan Samsa.

Živeli mladi prostovoljci in hvala vam za lep vzgled ostalim mladim članom naše skupnosti, pa tudi maršikateremu starejšemu.

G. Henrik Juriševič, ki bo gradil Triglavski dom z ženo Ivanka.

TRIGLAVSKA ZAROKA

V soboto 1. oktobra 77, sta se zaročila gdč. Sylvija KARBIC in g. Rudi ROLIH. Zaročna svečanost je bila v klubskih prostorih Triglava in se je udeležilo nad 120 gostov.

Pomembnost prijetnega večera je bila v tem, da se naša doraščajoča mladina še drži domačega slovenskega ognjišča in se vrača k njemu tudi ob najpomembnejših in najbolj osebnih življenskih odločitvah.

Sylvija, ki dela v pisarni, je stara 20 let in je rojena v Avstraliji. Pred časom je bila tudi učenka Triglavke šole in ne toliko zaradi tega, kot pa zaradi dejstva, da prihaja iz zavedne slovenske družine, razume in govori slovensko.

Tudi njen zaročenec Rudi, je bil rojen v Avstraliji in to pred 22. leti. Tudi njemu slovenščina gladko teče, kar je vsekakor v ponos njegovi zavedni materi in skrbnemu očetu.

Mladima zaročencema želi vsa tri-

glavska skupnost vso srečo za bo- doče skupno življenje v prepričanju, da bo tudi v njuni družini prevla- dovala slovenska misel, če ne že gladko tekla slovenska beseda. Star- šem obeh zaročencev pa lepa hvala za lep in prijeten večer ter bogato postrežbo.

Bili smo počaščeni, da smo mogli prisostvovati tako prijetnemu dru- žinskemu slavju!

NOVI ODBOR KLUBA TRIGLAV

Kot smo v "Triglav"u že omeni- li, je bil v soboto 24. septembra letni občni zbor našega kluba, na

katerem smo izvolili tudi novi od- bor za leto 1977/78. Na predajni seji v nedeljo 16. oktobra je bilo odločeno, da bodo odborniška mes- ta v tem finančnem letu razdeljena takole:

P. KROPE, predsednik
K. SAMSA, podpredsednik
S. PETKOVŠEK, tajnik
J. SAMSA, blagajnik
Z. ŠAJN, referent za prireditve
L. MOGE, manager
Š. ŽEKŠ, pomočnik managerja
Ostali člani odbora so še: M. SMUK, T. FABJANČIČ, F. MIKEL in F. KRAMER.

A R E N A**TRAVEL AGENCY AND RECORD BAR**

334 PARRAMATTA ROAD, STANMORE, 2048,
Tel.: 560 5216, a.h. 560-8149

N a s e u s l u g e s o:

Brezplačno urejujemo Vaše dokumente: potne liste, vize, roj- stne liste, carinska potrdila, polnomočja, prihod Vaših sorod- nikov in prijateljev in druge podobne usluge.

Aranžiramo prevoz prtljage z letali ali ladnjami.

Dajemo nasvete v zvezi s prenosom Vašega denarja, menjave denarja, travelers čeki itd.

Preko nas lahko knjižite Kompasove izlete po Sloveniji in ostalih krajih Jugoslavije, prav tako izven Jugoslavije. Cene so zmerne, njihove usluge pa prvorstne.

Smo zastopniki vseh letalskih družb in knjižimo po Vaši izbiri!

Urejujemo vse, kar je v zvezi z Vašim potovanjem v domovino ali iz domovine ali v katerokoli mesto ali deželo na svetu.

Seveda najhitrejše in najkrajše potovanje v staro domovino pa je z letali Qantasa in Jata!

Da bi se lažje sporazumeli v slovenskem jeziku, se obračajte na našega izkušenega strokovnjaka v potovalnih zadevah

LOJZETA KOŠOROKA

njegov naslov je:

25 GOULD AVENUE, PETERSHAM 2049

Tel.: (Sydney) 560 8149

YUGOSLAV AIRLINES

Najkrajša in najenostavnejša pot domov je z J.A.T.-om.

Letala jugoslovanske letalske družbe imajo direktno zvezo med Sydneym in Beogradom. Odlet iz Sydneysa vsak četrtek ob 4.15 h popoldne in vsako nedeljo ob istem času.

Vsa pojasnila lahko dobite pri vašem potniškem agentu ali pa v pisarni.

YUGOSLAV AIRLINES

88 Pitt Street, SYDNEY, telefoni: 221-2899, 232-3399.

Za rezervacije telefonirajte na: 221-2199.

Pisarna je odprta od 9h zjutraj do 5.30 h popoldne, kakor tudi ob sobotah dopoldne med 9. in 12. uro.

Rojaki v Victoriji in Meulbourne imajo na razpolago naše urade na

500 COLLINS STREET,

MELBOURNE — Telefon: 612-2256.

TUDI VI STE VABLJENI

V nedeljo 20. novembra 1977 na Triglav v St. Johns Park, ko bomo slovesno zasadili prvo lopato v našo triglavsko zemljo in pričeli izkopavati jarke, v katere bomo vlili temelj bodočemu TRIGLAVSKEMU DOMU! Ta dan ne bo le praznik Triglava, ta dan bo praznik vseh rojakov, ki čutijo v srcu pravo slovenstvo in ki se vesele uspehov in skupnega napredka naših naseljencev. Pridite tudi Vi, tudi za Vas bomo imeli lopato.

Po slovesnosti bo ljudska veselica s plesom.
Začetek slovesnosti ob 3h popoldne.

Vabijo Vas:

P. Kropel v imenu kluba Triglav; J. Čuješ v imenu Triglav Pty. Limited; M. Verko v imenu Triglav C. Centra; H. Juriševič v imenu gradbenega odbora; E. Kukovec v imenu športnega odseka; M. Ličan v imenu Triglavsko šole; I. Karbič v imenu mladinskega odseka; K. Dolenc v imenu pevskega zbora; L. Pukl v imenu dramske skupine.

ODBOR TRIGLAV C. CENTRA

ZA 77/78

Marija Verko, predsednica
Jože Tomšič, pod predsednik
Marta Smuk, tajnica
Danica Fišer, blagajničarka
Tone Vrh, Jožica Muršec in Jože
Čuješ, odborniki.

Za preglednike računov so bili
izvoljeni: Albin Poršek, Karlo Mez-
gec in Rudi Rolič.

Vodstvo šole je bilo še v naprej
zaupano gospoj Marizi Ličan, mla-
dinska sekcijska pa Izidorju Karbiču.

"TRIGLAV" is published by
TRIGLAV CLUB LIMITED
Lot 19 A Bibby's Rd., St. Johns Park,
N.S.W., 2176.
This issue has been edited by:
J. ČUJEŠ, 44 Ryrie Rd.,
Clemton Park, N.S.W., 2206.

Printed by Mintis Pty. Ltd.
Burwood Rd., BELMORE, N.S.W.

POTNIŠKA AGENCIJA
GIMINI
TRAVEL SERVICE
član
I.A.T.A., A.P.A.C., A.F.T.A.
65 Belmore Rd.,
RANDWICK, N.S.W.
Vam nudi izredne ugodnosti
pri potovanju z ladjami ali
letali. Organizira tudi skupin-
ska potovanja.
Sales representative:
Yarie Nikolic, telefon 42 1249

PRIHRANITE DENAR — VOŠČITE POTOM ČASOPISA

Vsako leto zapravimo vsoto denarja za praznična voščila svoj-
cem, prijateljem in znancem. Če želite prihraniti denar, voščite
svojim v Avstraliji potom "Triglava". Cena voščilu (velikost
2" x 1½") \$3.00 ali \$5.00 (velikost 4" x 1½").

Z voščilom v "Triglavu" pomagate tudi slovenskemu tisku!
Voščila z denarjem pošljite na uredništvo lista do 1. decembra
ali ga oddajte osebno kateremu koli odborniku kluba Triglav.

ZVIŠANA VPISNINA

Na občnem zboru kluba Triglav je bilo sklenjeno, da bo
klubska vpisnina s 1. januarjem 1978 zvišana na \$10.00.

Kdor želi postati član Triglava in izpolni prijavnico pred 1.
januarjem 1978, bo plačal le dosedanje vpisnino, po tem datumu
pa \$10 dolarjev.

Prijavnice so na razpolago v klubski pisarni ali pri odbor-
nih klubih.

INSTALATION
SERVICE — REPAIR
HOME OIL HEATING

Pameten človek se pripravlja za jutri! Zato, mislite že
poleti na hladno zimo, ki spremeni vaš dom v mrzlo sta-
novanje. **POLETJE JE EKOMOMSKA DOBA**
za napeljavo najboljše in najcenejše hišne kurjave — **PEČI
NA OLJE!** Poleti so cene nižje in ni čakanja!

Za podrobnosti telefonirajte na:

Stanko Fabjan
80-5733

104 Charles Str., — PUTNEY.

OD SEDAJ NAPREJ SMO SKUPAJ Z VAMI TUDI V AVSTRALIJI.

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

(ZDRAŽENA JUGOSLOVANSKA IZVOZNA IN KREDITNA BANKA)

S poslovno mrežo širom Jugoslavije in s predstavništvi v inozemstvu. Svoje predstaništvo je odprla tudi v Sydney. Za vse nasvete o finančnih vprašanjih v Avstraliji in Jugoslaviji se obrnite na nas.

Vaše denarne pošiljke v domovino bo-
do najboljše in najhitrejše realizirane
preko naše banke. Kadar pošiljate denar
v vaši banki, zahtevajte da se bo vaš
ček glesil na:

Mi smo najstarejša jugoslovanska banka
v mednarodnem finančnem poslovanju,
naša tradicionalna poslovnost je garan-
cija vašega uspeha.

Ako nam pišete naš naslov je:

Yugoslav Export & Credit Bank group
P.O. Box 88 Queen Victoria Buildings,
Sydney 2000 NSW

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

Če nas želite obiskati v Sydney, naš naslov je:

31 Market St., St. Martin's Tower v petem nadstropju Sydney
Telefoni: 29 5210, 29 1050

NAŠA POSLOVNA MREŽA V JUGOSLAVIJI:

Beograd, Bar, Čačak, Bitolja, Koper, Kragujevac, Kruševac, Pančevo, Tuzla, Leskovac, Svetozarevo, Bor Zaečar, Ne-
gotin, Kladovo, Majdanpek, Boljevac, Knježevac, Subotica, Kaniža, Bajmak, Cantavir, Hargoš in drugi.
Naše poslovalnice v vašem starem kraju so vaš financijski servis.